

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1-ej w południe.

Cena 25 gr.
egz.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisy redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty, uwidocznione na ostatniej stronie.

Najpierw demarche mocarstw w Berlinie w sprawie Austrii a potem dopiero nadzwyczajna sesja Rady Ligi Nar.

Londyn, 25. 1. PAT. Wczorajsze posiedzenie gabinetu brytyjskiego poświęcone było głównie sprawie Austrii. Gabinet po wyczerpującym omówieniu tej sprawy i zbadaniu zarówno możliwości akcji rządu brytyjskiego, jak i następstw ewentualnych kroków, miał dojść do przekonania, że skierowanie sprawy stosunków austriacko-niemieckich od razu do Ligi Narodów nie byłoby celowe. Gabinet postanowił zaproponować rządowi austriackiemu, że Wielka Brytania, Francja i Włochy podejmą w Berlinie wspólną demarche, celem uzyskania wiążących zapewnień Niemiec co do integralności i niepodległości Austrii. Dopiero, gdyby ta demarche okazała się bezskuteczna, rząd brytyjski skłonny byłby do przekazania sprawy Radzie Ligi Narodów i załatwienia jej w ramach postanowień paktu Ligi. Na tę decyzję gabinetu brytyjskiego miała wpłynąć w dużym stopniu okoliczność, że skierowanie sprawy od razu do Ligi Narodów i zwołanie specjalnego posiedzenia nadzwyczajnego Rady Ligi wytworzyłoby atmosferę zadrażnienia, w której prowadzenie bezpośrednich rozmów z Berlinem okazałoby się mogło niemożliwe.

Londyn, 25. 1. (PAT) „Times“ występuje dzi-

sią w artykule wstępnym w obronie Austrii i kończy swe wywody następującą konkluzją: Nie ulega wątpliwości, że wprowadzenie dzisiaj w Austrii reżimu narodowo-socjalistycznego wywołałoby natychmiastowe komplikacje międzynarodowe w Europie środkowej. Z tych i wielu innych względów konieczne jest, aby W. Brytania i inni stali członkowie Rady Ligi, będący sygnatarzami paktu 4-ch mocarstw, wyjaśnili w Berlinie w sposób nie pozostawiający wątpliwości, że ich zdaniem bardzo ważne jest, aby w interesie pokoju i dobrego imienia (II) Rzeszy Niemcy zapobiegły dalszym komplikacjom przez zaniechanie kampanii kalumnij i teroru przeciwko rządowi austriackiemu.

Londyn się nie spieszy...

Londyn, 25. 1. (PAT). W związku z wczorajszym posiedzeniem gabinetu, na którym omawiana była sytuacja Austrii, Reuters dwoiaduje się z kół miarodajnych, że dotychczas nie udzielono żadnych instrukcji ambasadorowi Wielkiej Brytanii w Berlinie w sprawie demarche, dotyczącej działalności, jaką hitlerowcy rozwijają w Austrii. W kołach tych uważają, iż przedewszystkiem powinna być zbadana odpowiedź niemiecka na notę austriacką, chociaż w przyszłości demarche wobec rządu niemieckiego nie jest wykluczone.

Rokowania Dollfussa o koalicję z hitlerowcami rozbiły się w ostatniej chwili!

Lundenburg, 25. 1. (ZAT). Wiadomości nadchodzące z różnych źródeł potwierdzają, że obawy ludności żydowskiej z powodu możliwości rządu koalicyjnego z udziałem hakenkreuzlerów w istocie były uzasadnione. Rokowania takie były prowadzone, przyczem jako pełnomocnik Hitlera występował dr. Habicht, lecz na parę godzin przed ostatecznym sfinalizowaniem rokowania zostały przerwane. Nielegalny organ socjaldemokratyczny, który się ukazuje w Austrii, ostro atakuje rząd zarzucając mu kurs faszystowski. Socjalde-

mokracy zapowiadają wojnę domową w całej Austrii, jeżeli rząd zagrażać będzie partii socjaldemokratycznej. W kołach żydowskich utrzymują, że przy pomocy socjaldemokracji udałoby się usunąć niebezpieczeństwo rządów narodowo-socjalistycznych, lecz jak się okazuje, socjaldemokracja zdecydowana jest poprzeć rząd jedynie pod warunkiem, że zachowane będą parlamentarno-demokratyczne podstawy ustroju, czego obecny rząd nie chce zaakceptować.

Zbliżenie gospodarcze między U.S.A. a Z.S.R.R.

Waszyngton, 25. 1. PAT. Władze amerykańskie wydały szereg doniosłych zarządzeń, dotyczących stosunków gospodarczych z Sowietami. Podsekretarz stanu spraw skarbu Morgenthau ogłosił zarządzenie, pozwalające mennicom rządowym przyjmować złoto importowane z Rosji Sowieckiej. W liście do naczelnego dyrektora mennicy podsekretarz Morgenthau zawiadamia, że zarządzenia z roku 1920, dotyczące ograniczeń w stosunku do złota sowieckiego, zostają uchylone. Jednocze-

śnie wydano zarządzenie, znoszące zakaz importu z Rosji sowieckiej do Stanów Zjednoczonych drzewa obrobionego oraz specjalnych gatunków drzewa, przeznaczonego do produkcji papieru. Zakazy te wydane były swego czasu ze względu na zatrudnianie przez władze sowieckie więźniów przy obróbce drzewa. Uchylono również zakaz importu zapalek sowieckich, wydany ze względu na politykę dumpingową rządu sowieckiego.

Dziś w numerze:

(b): Coś o „separatyzmie“.
(k): Austrija broni się na forum międzynarodowym, „Odpowiedź“ na Brunatną Księgę.
Hitler i Marlena.
Skąd się wzięła pogłoska o żydowskim pochodzeniu Stawiskiego.
Dziwna taktyka „Głosu Narodu“.
Vir: Ministerstwo eksportu i Gdyni.
Informator gospodarczy.
GŁOS KOBIECY ŻYDOWSKIEJ.

Dalsze demonstracje w Paryżu

Paryż, 25. 1. PAT. Wzburzenie opinii, wywołane aferą Stawiskiego, nie ustaje. Wyrazem tego są manifestacje przeciw-rządowe, w których objawia się niezadowolnienie z dotychczasowych kroków władz, zmierzających do wyswietlenia sprawy. Grupy młodzieży zbliżonej do „Action Francaise“ wtargnęły wczoraj popołudniu do Pałacu Sprawiedliwości i rozrzucając ulotki wznosiły wrogie okrzyki pod adresem rządu. Równocześnie doszło do sprzeczki pomiędzy adwokatem Leroy, a jednym ze współpracowników min. de Monzie. Sprzeczka była tak gwałtowna, że o mało nie doszło do rękoczynów. Nieco później duże wrażenie w Pałacu Sprawiedliwości wywołało oświadczenie adwokata-obroncy spółnika Stawiskiego niejakiego Zweifla, że z akt sądowych sprawy, Zweifla zniknęły najważniejsze dokumenty. W związku z tem adwokat ów wystosował do preza rady adwokackiej pismo, w którym podkreśla, że wrzenie niezalezienia się tych dokumentów, nie będzie mógł bronić oskarżonego.

Paryż, 25. 1. PAT. Podczas onegdajszych manifestacji kilka osób zostało ciężko rannych, a kilkadziesiąt poturbowanych. Jeden z oficerów, dowodzących oddziałem gwardji republikańskiej, w czasie szarży, wyrzucił się wraz z koniem i doznał pęknięcia czaszki. Stan rannego jest groźny. Z pośród manifestantów ciężko ranny został jeden ze studentów uniwersytetu. Zaszła potrzeba dokonania natychmiastowej operacji. Ponadto opatrzono w aptekach 30 osób, które były lżej ranne. Pewnemu dziennikarzowi, współpracownikowi Agencji „Rador“ w zamieszaniu wyrwana odznakę dziennikarską z klapy ubrania oraz po darto legitymację, upoważniającą do przekroczenia kordonu policyjnego. Agencja Rador ma przekazać tę sprawę syndykatom dziennikarzy niezależnie od zgłoszonego protestu. W czasie manifestacji, które zakończyła się późną nocą, aresztowano około 30 osób, z których 23 zatrzymano w areszcie.

Strajk 20 tysięcy pracowników gastronomicznych w Nowym Jorku

Londyn, 25. 1. (PAT). Z Nowego Jorku donoszą o grożącym tam w dniu dzisiejszym strajku kelnerów i pracowników kuchennych hoteli i klubów. Ogółem strajkiem zagrożono 20.000 pracowników, którzy niezadowoleni są z warunków pracy i płacy. Strajk ten oznaczałby zamknięcie wszystkich restauracji, zwłaszcza w hotelach i klubach. Zatarg rozpoczął się już wczoraj wieczór w hotelu „Valdorf-Astoria“, gdzie 500 kucharzy i kelnerów nagle porzuciło pracę. Przyjęcia i bankiety odbywające się w salonach tego wspaniałego hotelu, zostały nieoczekiwanie przerwane.

Pięć minut przed dwunastą

(Od naszego korespondenta genewskiego).

Genewa, 23 stycznia.

Jeszcze podczas sesji Rady Ligi Narodów, kiedy rozprawiano w kuluarach dużo o terrorze hitlerowskim w Zagłębiu Saary, doszły do uszu europejskich ministrów spraw zagranicznych niepokojące wieści o wewnętrznym położeniu politycznym Austrii. Dowiedziano się również, że kanclerz Dollfuss polecił austriackiemu posłowi w Berlinie wręczyć rządowi niemieckiemu ostrą notę, której szczegóły nie są jeszcze znane, ale która, według wiadomości dziennikarskich, zawierać miała żądanie niedwuznacznego uznania przez rząd niemiecki niezawisłości Austrii, zaprzestania wszelkiej akcji propagandowej i innej, zdążającej do podminowania autorytetu obecnego rządu austriackiego i w końcu „groźbę”, że, w razie nie zastosowania się do tych życzeń, rząd austriacki zwróci się w tej sprawie z apelem do Rady Ligi Narodów. Nota ta wysłana została ponoś po uprzednim poinformowaniu i za zgodą rządów francuskiego, włoskiego i angielskiego i podana została również do wiadomości przewodniczącego Rady Ligi, min. Becka. Po zakończeniu 78-mej sesji Rady, które nastąpiło w sobotę popołudniu, toczyły się jeszcze w sobotę wieczór i przez całą niedzielę ściśle tajne rozmowy między min. Beckiem — który specjalnie w tym celu przedłużył swój pobyt w Genewie aż do niedzieli wieczór — a Generalnym Sekretarzem Ligi oraz innymi członkami Rady w sprawie ewentualnej konieczności szybkiego zwołania nadzwyczajnej sesji Rady, która zajęłaby się apelem kanclerza Dollfussa.

Podkreśliliśmy już niedawno, w jednym z naszych artykułów, że niewłaściwym jest mówić o niebezpieczeństwie nowej wojny europejskiej, ponieważ przeżywane obecnie zdarzenia są jeno dalszą fazą rozpoczętej w roku 1914 wojny światowej, różniącą się od fazy lat 1914—1918 tem, że jej ostateczny wynik nie zostanie zdecydowany rozprawą orężną, lecz triumfem względnie klęską prądów ideowo-społecznych wprzagniętych w rydwan bądźto nowego niemieckiego pangermanizmu bądź innych, znacznie mniej niebezpiecznych faszystów, które w walce między sobą posługują się zapożyczonymi od pokrewnego im bolszewizmu środkami propagandy i teroru. W rozgrywce między odrodzonym w postaci hitleryzmu pangermanizmem niemieckim a jego obecnymi przeciwnikami — którzy nie są już na całej linii identyczni z przeciwnikami z roku 1914 — przypada Austrii rola tak decydująca, że można ją śmiało porównać z rolą strategiczno-militarną, jaką przypadała w pierwszych miesiącach wojny światowej wynikowi bitwy nad Marną. Ostateczne zwycięstwo armii sprzymierzonych uwarunkowane zostało francuskim zwycięstwem nad Marną we wrześniu 1914. Gdyby wówczas odniosły tam zwycięstwo cesarskie Niemcy, to wojna zakończona by już była prawdopodobnie w roku 1915 pod znakiem tej „pax germanica”, jaką pragnie dać światu ponownie hitleryzm. Objęcie rządów w Austrii przez narodowych socjalistów oznaczać będzie dla świata nie mniej i nie więcej, jak — wygraną przez Niemcy bitwę nad Marną.

Jeżeli środki mające zapobiec temu zwycięstwu hitleryzmu ograniczą się do not dyplomatycznych czy też nawet do zwołania nadzwyczajnej sesji Rady Ligi celem uroczystego proklamowania niezawisłości Austrii, to dni rządów Dollfussa i wszelkich innych przeciwników hitleryzmu w Austrii są policzone. Nie wiemy jeszcze, co rząd niemiecki odpowiedział posłowi austriackiemu, ale dziwilibyśmy się bardzo, gdyby odmówił otwarcie jego żądaniom. Czyż sam fakt utrzymywania normalnych stosunków dyplomatycznych, może odpowiedzieć rząd niemiecki, nie jest dostatecznym

dowodem, że uznajemy w zupełności niezależność Austrii? Także co do propagandy i tem podobnych innych drobnostek da rząd niemiecki posłowi austriackiemu zapewne uspokajające przyrzeczenia. Dlaczego nie? Ile takich przyrzeczeń dawali różnym państwom bolszewicy i jak mało sobie z nich robili, kiedy gwiazda ich była nieco jaśniejszą niż dziś? A zresztą — czy możemy mieć co do tego jakiejś wątpliwości: — pierwszym krokiem narodowo socjalistycznego rządu w Austrii byłoby wszak niezawodnie hałaśliwe proklamowanie utrzymania zupełnej niezawisłości Austrii i skrupulatnego przestrzegania wszystkich zobowiązań międzynarodowych. Cała „wielka polityka” prezydenta senatu W. Miasta Gdańska miała przecież przedewszystkiem na celu utwierdzenie przekonania w opinii publicznej zagranicy że objęcie rządów przez narodowych socjalistów na terytorjach „niemieckich” nie oznacza bynajmniej „Anschlussu”...

Sytuacja w Austrii została przez wielkie mocarstwa, a szczególnie przez zainteresowanego w pierwszej linii p. Mussoliniego tak zabagnio

na, że niewiadomo, czy ewolucja w kierunku hitleryzowania Austrii da się jeszcze wogóle powstrzymać. W każdym razie nie powstrzyma tej ewolucji apel do Rady Ligi Narodów. Naszym zdaniem są tylko dwa środki, które mogłyby uratować prawdziwą niezawisłość Austrii. Na wewnątrz: zdecydowane porzucenie metod faszystowskich i stworzenie silnej koalicji chrześcijańsko-społecznych i socjalnej demokracji. Nazewnątrz: natychmiastowa, wydatna i pełna poświęcenia pomoc zainteresowanych sąsiadów Austrii w dziedzinie gospodarczej, zapewniająca szybkie zredukowanie bezrobocia w tem państwie.

To wszystko można i należy robić bez zwoływania Rady Ligi Narodów, bo za pięć minut wybije już godzina dwunasta, a wtedy będzie zapóźno. P. Mussolini jest wielkim realistą, nie jest wykluczone, że w jego przekonaniu już teraz jest zapóźno. Być może, że pogodził się już z faktem objęcia rządów w Austrii przez narodowych socjalistów i przyjął zapewnienia niemieckie, że nie doprowadzi to do „Anschlussu”, jako dobrą monetę. Będzie to pierwsza klęska włoskiego faszystów na korzyść brunatnego pangermanizmu, ale napewno nie — ostatnia. Niestety klęskę tę podzieli z włoskim faszystem także cała Europa w sposób podobny, w jaki podzieliłaby w roku 1914 klęskę Francji nad Marną.

M. KAHANY.

Imponujący przebieg Akademii Palestyńskiej z udziałem pp. prof. Dyboskiego, dyr. Jaffego i posła Thona

Kraków, 26. stycznia.

W wypełnionej po brzegi sali Starego Teatru odbyła się wczoraj wieczorem uroczysta Akademia Palestyńska, mająca zainaugurować tegoroczną akcję Keren Hajesod w Krakowie.

W pierwszych rzędach zajęli miejsca przedstawiciele władz krakowskich z wiceprezydentami miasta Dr. Klimockim i Dr. Ignacym Landauem, prezesem Izby skarbowej Dr. Gregerem, wiceprezesem Sądu Apalacyjnego Dr. Jendlem, prezesem Okr. Izby Kontroli Państwa Dr. Krausem na czele. P. wojewodę reprezentował radca wojewódzki Dr. Wroński, zaś władze wojskowe mjr. Czachowski. Obecni też byli prezes gminy żydowskiej Dr. Rafał Landau, oraz profesorowie U. J. Taubenschlag i Rosenblatt.

W chwili, gdy na trybunie pojawili się czcigodni prelegenci w towarzystwie prezesa Dra Leona Adera i red. Dra Berkelhammera, orkiestra Gimnazjum Żydowskiego odegrała hymn państwowy

i „Hatikwę”. Uroczystość zagościła pięknym przemówieniem polskim prezes Koła Żydowskiego poseł Dr. Thon, witając przybyłych w imieniu Agencji Żydowskiej, dyrektorjum Keren Hajesod oraz krakowskiej grupy Polskiego Komitetu Propalestyńskiego. Drugi mówca, profesor U. J. Dr. Roman Dyboski, członek Polskiego Komitetu Propalestyńskiego, był przedmiotem żywiołowej owacji ze strony zebranych na sali tłumów, które kilkakrotnie przerywały oklaskami wspaniałe przemówienie znakomitego uczonego.

Nastąpiły produkcje chóru templewego, poczem porywająco — jak zwykle — przemówił drogi nasz gość poeta Leib Jaffe, najpierw po hebrajsku, a potem po żydowsku. Hebrajską część mowy dyr. Jaffego przetłumaczył red. Dr. Berkelhammer.

Dokładne sprawozdanie z imponującej manifestacji wczorajszej, która na wszystkich uczestnikach wywarła potężne wrażenie, zamieścimy w jutrzejszym numerze „Nowego Dziennika”.

Wizyta króla bułgarskiego w Bukareszcie

Bukareszt, 25. 1. PAT. Bułgarska para królewska przybyła dzisiaj do Bukaresztu w godzinach południowych. Na dworcu oczekiwali rumuńską rodzinę królewską członkowie rządu, dygnitarze rumuńscy oraz członkowie poselstwa bułgarskiego. Wśród owacyjnie demonstrujących tłumów samochody orszaku królewskiego udały się do pałacu, gdzie w ścisłym kole odbyło się śniadanie. Miasto przybrano flagami bułgarskimi i rumuńskimi.

Bukareszt, 25. 1. PAT. Minister spraw zagranicznych Titulescu, który zachorował na silne zapalenie ucha, powrócił z Białogrodu. Bezwzględnie po przyjeździe minister musiał poddać się zabiegom lekarskim. Doktorzy zalecili choremu pozostanie w łóżku.

Przesilenie gabinetowe w Jugosławii

Białogrod, 25. 1. (PAT). Na posiedzeniu Rady Ministrów premier Srskie poinformował kolegów, że zgłosił dymisję gabinetu. Król dymisję przyjął, powierzając utworzenie nowego rządu dep. Uzunovicowi b. premierowi.

Warszawa, 25. 1. PAT. Dziś porankiem rannym po wróciła do Warszawy, z Kryzlow p. Aleksandra Piusa z córkami.

Ojciec mordercą córki?

Lwów, 25. 1. (O) Dziś popołudniu odkryto we Lwowie, przy ul. Świętokrzyskiej l. 32 straszne morderstwo, dokonane jeszcze w ubiegły wtorek na osobie 40-letniej Antoniny Mańkowskiej, emerytowanej nauczycielki, wdowy po zmarłym w zeszłym miesiącu kolejarzu. Nauzycielka po śmierci męża sprzedała swój domek na Bogdanówce za 3000 zł. i kupiła 9-łową parterowego domu przy ul. Świętokrzyskiej, gdzie też zamieszkała wraz z trojgiem dzieci. W ubiegły wtorek udała się rano na zakupy — pozostawiając dzieci u sąsiadów. Ponieważ Mańkowska do domu nie wróciła, a na drzwiach wisiała kłódka, sąsiedzi myśleli, że udała się ona na wieś do swego ojca Ladaczka. Dziś popołudniu dopiero zaniepokojeni jej dłuższą nieobecnością sąsiedzi wylamali drzwi i oczom ich przedstawił się straszny widok. Na ziemi leżały zwłoki Mańkowskiej, zamordowanej obuchem siekiery. Istnieje podejrzenie, że ma się tu do czynienia z morderstwem rabunkowym. Ponieważ jednak możliwym jest, że mordercą dokonał ojciec Mańkowskiej z zemsty za to, że sprzedała dom na Bogdanówce bez jego zezwolenia, został on aresztowany.

Paryż, 25. 1. PAT. Dziś na jednym z boisk paryskich odbył się pojedynek pomiędzy b. przewodniczącym Izby Hesse'm a adwokatem Beinaixem. Wymieniono bez rezultatu 4 strzały z pistoletów na odległość 25 m. Przeciwnicy nie pojednali się. Wypadał pojedynek jest echem afery Stawiskiego. Dep. Hesse poczuł się dotknięty artykułem, ogłoszonym przez adwokata Beinaix'a w „Paris Midi”. Artykuł w drażliwej formie omawiał sprawę wykorzystywania wpływów przez niektórych adwokatów-polit.

Potworne zlynczowanie murzyna

Londyn, 25. 1. (PAT). Z miejscowości Hazard w stanie Kentucky donoszą o nowym potwornym wypadku zlynczowania 20-letniego murzyna, odwołującego karę więzienia za poranienie pewnego górnika. Motloch liczący 300 osób obległ więzienie, a około 30 zamaskowanych ludzi wtargnęło do wnętrza i wyciągnęło nieszczęśliwego murzyna, którego następnie powieszono na drzewie, a jednocześnie zasypano strzałami. Na ciele powieszzonego znaleziono 40 ran postrzałowych.

GRYPA ZAGRAŻA TWEMU ZDROWIU

Przykry ból głowy, dreszcze, łamanie w krzyżu, te objawy wskazują, że złagłe przeziębienie nie zastanawiaj się więc, gdzie, siedy i w jaki sposób się przeziębiles — to bezcelowe! Raczej należy pomyśleć o tem jak najrychlej i skutecznie zapobiec rozwojowi choroby i zwalczyć ją w zarodku. Jeszcze kilka dni, może kilka godzin zwłoki, a gorączka wyczerpie twój organizm, że nie będzie on mógł się skutecznie przeciwstawić chorobie. Nie zwlekaj więc ani chwili, bo może być za późno! Jeszcze dziś zakup w najbliższej aptece Togał i zażyj 3 tabletki przed ułaniem się na spoczynek. Od lat 15-tu znane są na całym świecie tabletki Togał, jako skuteczny środek przeciwko grypie, influencji i przeziębieniu. Po zażyciu 2/3

tabletek Togał trzy lub cztery razy dziennie w stadium początkowym znikają natychmiast objawy choroby. Również przy bólach reumatycznych, podagrze, bólach nerwowych i głowy działają tabletki Togał szybko. Togał wstrzymuje gromadzenie się kwasu moczowego i w zarodku zwalcza niedomagania, na tem tle powstałe. Togał uśmierza bóle i przynosi ułgę w chronicznych nawet stanach. Tabletki Togał są nieszkodliwe dla serca, żołądka i innych organów. Jeśli tyś się udreżotył, stosując Togał, odzyskał swe zdrowie, to przecie każdy z zaufaniem kupie go może. Spróbujcie i przekonajcie się sami. Jzisz jeszcze o skuteczności działania Togału. Do nabycia we wszystkich aptekach.

Nowa konferencja posła polskiego w Berlinie z Hitlerem

BERLIN, 25. 1. PAT. KANCLERZ RZESZY PRZYJĄŁ DZISIAJ PRZEDPOŁUDNIEM POSŁA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ LIPSKIEGO.

Niezła przygrywka do pacyfistycznych frazesów Hitlera

Szczecin, 25. 1. PAT. Stowarzyszenie pod nazwą Związek Niemieckiego Wschodu w miejscowości Norenberg urządziło przy pomniku, na któ-

rym wyryty jest napis: „Niemcy pamiętajcie o utraconej Wschodniej Marchji — 10 stycznia 1920 roku Polska zrabowała naszej ojczyźnie Marchję wschodnią” — manifestację, aby przypomnieć miejscowej ludności rzekomo wyrządzoną krzywdę. Miejscowe organizacje z chorągiewkami, przybranymi krepą udały się do wspomnianego pomnika, gdzie wysłuchały przemówień przywódców partji hitlerowskiej i władz związku. Podobną manifestację urządził oddział powyższego stowarzyszenia w miejscowości Demmin, gdzie znajduje się pomnik z napisem: „Niemce pamiętajcie stale o zrabowanej nam Wschodniej Marchji, która znów musi stać się naszą”.

warzyszenia w miejscowości Demmin, gdzie znajduje się pomnik z napisem: „Niemce pamiętajcie stale o zrabowanej nam Wschodniej Marchji, która znów musi stać się naszą”.

Hitler u Hindenburga

Berlin, 25. 1. (PAT). Niemieckie biuro informacyjne komunikuje: Prezydent Hindenburg przyjął dzisiaj przedpołudniem kanclerza Hitlera, celem wysłuchania sprawozdania.

Sprawy armji na forum sejmowem

Ciekawe wywody referenta pos. Polakiewicza

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 25. 1. (Sin). Dziś przedpołudniem sejmowa komisja budżetowa przystąpiła do obrad nad preliminarzem budżetu Ministerstwa Spraw Wojskowych. Budżet referował wicemarszałek pos. Polakiewicz, zaznaczając na wstępie, że obecna sytuacja wojskowo polityczna Polski niewiele różni się od zeszłorocznej. Istnieje wciąż rozbieżność pomiędzy rosnącymi potrzebami armji a ograniczonymi możliwościami naszego budżetu. Oszczędna i celowa gospodarka MS. Wojsk. dąży do ograniczenia wydatków vegetacyjnych, by każdy zaoszczędzony grosz obrócić na wyposażenie wojska w sprzęt techniczny, oraz na usprawnienie administracji i zwiększenie produkcji w wytwórniach i zakładach wojskowych. Prawidłowa gospodarka spowodowała, że mimo redukcji stopniowej, w budżecie wojska wyposażenie w sprzęt i materiał wojskowy zwiększa się ilościowo i jakościowo. Tu mówca przytoczył cyfry, o jakie budżet zmniejszał się corocznie dochodząc do redukcji 61 milionów złotych, tj. 7,41 proc. w roku 1934/35.

Sprawozdawca przechodzi do omówienia stosunku do spraw konferencji rozbrojeniowej, stwierdzając, że stosunek ten jest ściśle rzeczowy. Nie odrucamy a priori żadnej możliwości rozwiązania problemu rozbrojeniowego, domagając się jednak musimy, aby uwzględnione były przytem specjalne warunki, w jakich znajduje się nasze państwo i aby był nienaruszony stan obronności kraju, jaki w dzisiejszych warunkach bezpieczeństwa uważać musimy za niezbędny. Wyrazem tego rzeczowego i w zasadzie życzliwego naszego stosunku do sprawy konferencji rozbrojeniowej jest stały nasz udział w pracach konferencji rozbrojeniowej. Nie przesądzając z góry wyników tych prac, stwierdziliśmy jednak należy, że dotychczasowe rezultaty mało pozostawiają nadziei na możliwość rozwiązania w tej drodze problemu rozbrojeniowego. Rozbieżności w pojmowaniu celów metod konferencji przybrały dziś formy szczególnie ostre i nasuwają poważne obawy, aby nie doprowadziły — w razie zerwania konferencji — do nowego wyścigu zbrojeń. Obecnie zaczęto mówić o bliskim projekcie zakończenia konferencji rozbrojeniowej, bez uniknięcia katastrofy. Wysunięty już przedrokiem przez delegację polską w Genewie, polega na tem, by konferencja zakończyła narazie swe prace przez przyjęcie też, na które zgodzili się wszyscy uczestnicy, nie wyłączając Niemiec (zakaz wojny gazowej i bakterjowej, używania samolotów bombowych itd.). Przyjęcie tego projektu przed rokiem pozwoliłoby na zakończenie konferencji z honorem i pożytkiem.

Pewne symptomy dążą do dozbrajania się są już dziś widoczne. Świadcza one wyraźnie o braku wiary w skuteczność celowości prac rozbrojeniowych oraz w wartość międzynarodowego systemu bez-

czeństwa. Zbliżamy się do krytycznych lat 1935-36. kiedy to z jednej strony dochodzą do pełnoletności roczniki wojenne ilościowo i fizycznie słabsze, z drugiej zaś wygasają traktaty morskie waszyngtoński londyński, stanowiące jedną z ważniejszych podstaw dla prac konferencji rozbrojeniowej.

Ogólna tendencja, ujawniająca się w budżetach innych państw, idzie w kierunku utrzymania budżetu na poziomie dotychczasowym. Mówca analizuje wydatki wojskowe Niemiec, Rosji, Francji, wskazując, że w wydatkach na jedną osobę jesteśmy na ostatnim miejscu, podczas kiedy Niemcy wydają 4 razy więcej.

Sprawozdawca podkreśla, jako objaw niezwykle dodatni skoordynowane wysiłki naszego przemysłu wojennego i MSWojsk. w dążeniu do osiągnięcia samowystarczalności w produkcji, co pozwala na przełanie dużej części wydatków wojskowych do skarbca gospodarstwa narodowego, i ograniczenia do minimum odpływu ich zagranicę.

Wreszcie mówca przechodzi do scharakteryzowania stanu obronności i gotowości bojowej armji polskiej. Zmniejszenie wydatków wojskowych o 9 proc., jest wynikiem tendencji pokojowych państwa polskiego. Mimo to jednak Polska jest przygotowana do obrony integralności swego terytorjum i do odparcia każdego agresora. Znajduje to wyraz w dalszem zwiększaniu samowystarczalności gospodarczej organizmu państwowego oraz w przygotowaniu i dostosowaniu przemysłu do potrzeb obrony państwa.

Referent z największym uznaniem podkreśla prace generalnego inspektoratu Sztabu Generalnego i Ministerstwa Spraw Wojskowych i stwierdza, że duch, który przenika w armję, daje gwarancję nie tylko przysposobienia wojskowego zamkniętego grona poborowych, lecz przejawia się nazewnątrz w szerzeniu idei przysposobienia obywatelskiego i wojskowego w najszerszych sferach społeczeństwa. Ze szczególnym naciskiem społeczeństwo i sejm stwierdza, że duch tej pracy nie znosi zmianom agresji, lecz jest jednolitym wyrazem pokojowości i obronności państwa. A ponadtem wszystkim istnieje świadomość każdego obywatela i Sejmu, że nad obronnością państwa polityczną i wojskową czuwa nieustraszenie wielka myśl i wola zwycięskiego narzecnego wódza, dającą wokół tego zagadnienia tę sumę miłości i harmonijnej współpracy, której wymaga sytuacja światowa.

Dyskusja

Po referacie posła Polakiewicza zabrali głos „dwaj panowie A.” a mianowicie poseł Franciszek Arciszewski z Klubu Narodowego i poseł Tomasz Arciszewski z PPS. Poseł Franciszek Arciszewski porusza sprawę motoryzacji armji dowodząc, że nasze fabryki, o których wicemin. Składkowski mówił, że wyprodukują 100 procent samolotów, że

ją się jedynie montowaniem sprowadzonych z zagranicy części. Wprawdzie mieliśmy powodzenie w niektórych lotach, jak przelot Skarżyńskiego, zdobywca pucharu przez dwóch oficerów polskich, rajd do Bukaresztu, przelot 200 samolotów nad Warszawą, piękne święto kawalerji w Krakowie, ale w dziedzinie lotnictwa nie wszystko jest w porządku. Nasze kierownictwo lotu nie ma szczęścia. Generał-lotnik musi mieć szczęście. Kierownictwo lotnictwa być może administruje dobrze sprzętem lotniczym.

Gen. Składkowski: Ale loty są szczęśliwe.

Nie — odpowiada poseł Arciszewski, ćwiczenia lotnicze w Warszawie są niudane. Lot do Moskwy, trzeba było przerwać w Mińsku, lot do Bukaresztu obliczony tylko na 2 dni przerwano we Lwowie, czekając lepszych warunków atmosferycznych. Należy więc mieć szczęście.

Gen. Składkowski: Dobrze, zafasujemy pięć lotów szczęścia.

Posel Tomasz Arciszewski (PPS) mówi, że wyżywienie żołnierza kosztuje 50 groszy. Wprawdzie w masie koszt wyżywienia jest tańszy, ale w każdym razie jest za mały. Żołnierze skarżą się na ekwipunek, buty im przemakają tak, że często chorują z tego powodu. Mówca skarży się na niedopuszczenie związków zawodowych w przemyśle wojskowym na terenie tzw. trójkąta przemysłu wojennego. Ponieważ nie może tam powstać żadna organizacja zawodowa, powstają organizacje tajne. Wojsko jest używane do walki z rozruchami. Marszałek Piłsudski w odezwie do żołnierzy po przewrocie majowym powiedział: Niech nam Bóg przebaczy tę walkę. Żołnierz, który idzie dla uśmierzenia masowych rozruchów, przeżywa tragedję. Mowca przytacza wypadek szpiegostwa przez oficera obcokrajowca, który dostał się do sztabu.

Przemawiali jeszcze posłowie: Tempka (Ch. D.), Kosydarski (BB), Czetwertyński (Str. Nar.), Malinowski (Str. Lud.) i Wagner (BB). Pos. Malinowski m. in. uskarżał się, że wojsko kupuje zboże u pośredników ze szkodą dla producenta.

Pokaz sprzętu wojennego

Po dyskusji na dziedzińcu sejmowym odbył się pokaz sprzętu wojennego. Szczegółowych informacji udzielił p. wiceminister gen. Sławoj-Składkowski. Za prezentowano przedewszystkiem jedno-miejscowy samolot myśliwski P. 7. z silnikiem Jupiter, wykonany w kraju oraz silnik samolotowy Merkury IV. S. 2. również wyrabiany całkowicie z materiałów krajowych. Jest to jeden z silników powszechnie uznanych za najlepsze. Następnie pokazano dwa karabiny maszynowe o wyższej szybkostrzelności, niż zagraniczne. Zkolei członkowie komisji oglądali silnik samochodu „Polski Fiat”, jak również silnik Saurera. Bardzo ciekawy był pokaz motocykli wyrobu seryjnego, a mianowicie wojskowych i turystycznych wraz z przycepką. Ten ostatni typ przystosowany ściśle do naszych warunków, będzie mógł kursować nawet po polnych drózkach. Motocykle wspomniane są wyrabiane w 100 procentach z materiałów krajowych.

(Dalszy przebieg konferencji zob. na str. 15-16)

Z DNIA

Coś o „separatyźmie”

Znaną jest historia ulg kolejowych, odebranych Żydowskiemu Towarzystwu Krajoznawczemu. Ni stąd ni zowąd odebrano je znanemu Towarzystwu, pracującemu od szeregu lat z pożytkiem i ku zadowoleniu całego społeczeństwa. P. minister komunikacji Butkiewicz zapytany na komisji sejmowej o przyczynę tego dziwnego i wprost niezrozumiałego zarządzenia, odpowiedział, iż nie widzi konieczności istnienia osobnego Żydowskiego Towarzystwa Krajoznawczego, skoro istnieje Polskie Towarzystwo Krajoznawcze. P. minister zdeklarował się więc jako przeciwnik „separatyźmu”.

Bardzo pięknie. Ale szkoda, że p. minister nie zadał sobie pytania, czy w polskich towarzystwach krajoznawczych widzi się Żydów chętnie i czy Żydzi w tych towarzystwach do brze się czują. W kilka dni po sejmowym oświadczeniu p. ministra wyszedł na jaw wypadek na prowincji, zapewne nie wyjątkowy, że odnośny oddział Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego odmówił przyjęcia na członka pewnego obywatela żydowskiego, dlatego tylko, że ów petent był — Żydem. Sprawa jest zupełnie jasna — dla nas oczywiście, a nie dla p. ministra. Towarzystwa krajoznawcze mają charakter towarzyski, prywatny niejako i intymny. Wspólne wyjazdy, wycieczki itp. odznaczają się takim właśnie, a nie innym charakterem. Jeśli więc w tej dziedzinie organizują się osobno grupy polskie, a osobno grupy żydowskie, to objaw ten jest naturalny, samo przez się zrozumiały i niema w nim nic z „separatyźmu” w złem, ujemnym i szkodliwym tego słowa znaczeniu.

Analogiczny objaw zachodzi np. w szkolnictwie. Było dla nas przed paru miesiącami galkowicie niezrozumiałem, że człowiek o kul turze politycznej p. wojewody Grażyńskiego odmówił swego zezwolenia na szkołę i gimnazjum żydowskie, oświadczając, iż osobne szkoły żydowskie uważa, jako separatyściyczne, za szkodliwe. Ale czyż polityk i mąż stanu, oceniający realnie stosunki dzisiejsze, może naprawdę uważać szkolnictwo narodowe za coś nienormalnego, nienaturalnego i szkodliwego? Niezliczone wszakże przykłady z praktycznego życia dowiodły, że właśnie państwowotwórcze wychowanie dziecka raczej odbywać się może w szkole, w której dziecko rozwija się swobodnie i w atmosferze przyjaznej, aniżeli w szkole, w której dziecko spotyka się z niechęcią i wprost wrogiem nastawieniem ze strony większości kolegów, a tu i ówdzie także nieste ty ze strony nauczycielskiej. P. wojewoda Grażyński powinien stanowczo zapoznać się ze stosunkami w innych dzielnicach Rzeczypospolitej, gdzie istnieje szkolnictwo narodowo-żydowskie, a wówczas zmieni niewątpliwie swoje negatywne względem tego szkolnictwa stanowisko.

Ale dziwna rzecz — nieraz „separatyźm” jest przez nasze czynniki oficjalnie mile widziany. Dziwna rzecz — przede wszystkim dlatego, że w tej dziedzinie, gdzie czynniki oficjalne tolerują „separatyźm”, jest on faktycznie — przynajmniej wedle naszego odczucia — najzupełniej nie na miejscu. Mamy na myśli osobne oddziały żydowskie LOPP. Dlaczego w ramach propagandy i szerzenia zrozumienia dla celów obrony przeciwgazowej Państwa, Żydzi mają stanowić osobne ośrodki organizacyjne — tego pojąć ani zrozumieć nie możemy. LOPP. nie ma celów ani towarzyskich, ani wychowawczych, ani żadnych celów analogicznych — dlategoż więc Żydzi mają być odseparowani od reszty obywateli państwa? Jeżeli „separatyźm” jest niepotrzebny, to zda się nam, że właśnie w tym wypadku, a nie na terenie wycieczek krajoznawczych lub na terenie szkolnictwa.

Co to jest „akcja błyskawiczna”?

Tegoroczna akcja Keren Hajesodu w Krakowie będzie „akcją błyskawiczną”. Cała akcja przeprowadzona i zlikwidowana zostanie w ciągu kilkunastu dni.

Dwie przyczyny złożyły się na postanowienie dyrektorjum Keren Hajesodu.

Pierwsza przyczyna leży po stronie kierownika tegorocznej akcji, dyr. Centrali jerozolimskiej Keren Hajesodu, naszego drogiego i kochanego gościa Leiba Jaffego. Dyr. Jaffe nie miał pierwotnie zamiaru przyjechać do nas do Krakowa, gdyż zaabsorbowany jest pracą na terenie b. Kongresówki, a pozatem w najbliższym czasie ma udać się do Południowej Afryki, a ewentualnie także i do Kanady. Leib Jaffe jest więc tak zajęty, że tylko na nader ualną prośbę dyrektorjum naszej dzielnicy zdołał „wykrocić” dla Krakowa kilkanaście dni i tego terminu w żaden sposób przedłużyć nie może. Z doświadczenia zaś wiemy, iż akcja, po wyjeździe delegata, natychmiast słabnie. — tak, że musimy naszą tegoroczną akcję bezwzględnie zakończyć jeszcze przed wyjazdem dyr. Jaffego z Krakowa.

Jest atoli jeszcze i druga przyczyna, dla której przeprowadzamy w bieżącym roku akcję „błyskawiczną”. Przekonaliśmy się niejednokrotnie, iż

przedłużanie i przewlekanie akcji nie wychodzi jej nigdy na dobre. Przedłużająca się akcja nuży zbieraczy i zatracą zarówno rozmach jak i tempo, konieczne dla każdej tego rodzaju masowej pracy. Doszliśmy do przekonania, iż w szczególności dla zbieraczy stosowniejszą i przyjemniejszą jest intensywna a nawet i nadwężająca praca w ciągu nie w i e l u dni, aniżeli mniej ewentualnie natężająca praca ciągnąca się przez d l u g i s z e r e g d n i, nużąca więc tembardziej.

Jesteśmy przekonani, że w kołach zwłaszcza zbieraczy postanowienie dyrektorjum Keren Hajesodu spotka się z uznaniem i z zrozumieniem. — Przystępujemy więc do — akcji błyskawicznej.

Zgromadzenie Ludowe z udziałem Leiba Jaffego

Staraniem obywatelskiego komitetu Keren Hajesod w Krakowie odbędzie się w niedzielę, 28 stycznia 1934 r. o godz. 11-tej przed południem w kinoteatrze ATLANTIC przy ulicy Stradom 15. zgromadzenie ludowe z udziałem LEIBA JAFFEGO i pp. N. Birnhacka, dyr. M. Finkelsteina, Mgra L. Salpetera i Dra G. A. Terly. Bilety w cenie 49 groszy do nabycia przy kasie ATLANTICU w dniu zgromadzenia.

Doskonale
pieczywo
na
prózkę do pieczenia
Dawa
Drd Wandera

— BEVERIDGE WEPSTER fenomenalny pianista-wirtuoz, który dla swojej niestrzowskiej jest we wszystkich ośrodkach muzycznych przez prasę i publiczność entuzjastycznie witany, wystąpi w niedzielę dnia 28 bm w sali Bolońskiej.

— OSTATNIE POZEGNALNE WYSTĘPY A. SAMBERGA w teatrze żyd. Bocheńska 7. W sobotę 27 i w niedzielę 28 stycznia ostatnie pożegnalne występy słynnego artysty A. Samberga. Na każdym przedstawieniu dane będą po 2 sztuki za 1 bilet. W sobotę o g. 5 popoł. (po cenach znizowanych) wyst. będzie: 1) „Przeklęty” w 3 aktach, 2) „Der Folksmensz” ze śpiewami i muzyką akt 2-gi, sobota o g. 8:45 wiecz. „Motke ganew” w 3 aktach i „Szlojmk Szarlatan” w 3 aktach, w niedzielę o g. 4 popoł. (po cenach znizowanych) głośne sztuki Sz. Ańskiego: „Tug in nacht” w 3 aktach i „Dybuk” w 3 aktach, w niedzielę o g. 8:45 wiecz. Uroczyste pożegnalne przedstawienie, premjera „Eóg zemsty” Sz. Asza i „Skaplec”. Bilety do nabycia w firmie A. Fischhab, Grodzka 46, w sobotę od godz. 4 i w niedzielę przez cały dzień przy kasie teatru.

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj wieczorem na przedstawieniu popularnym, po cenach znizowanych, po raz 21-szy wesola i miła komedia węgierska Bus-Fakate „Pieniądz to nie wszystko”. Ostatnie przedstawienie zapelnilo sale po brzegi, a część publiczności odeszła od kasy. Jutro w sobotę powtórzenie aktualnej i zabawnej komedji A. Słonimskiego pt. „Rodzina” w opracowaniu scenicznym dyr. J. Osterwy, w oprawie malarskiej prof. K. Frycza.

— NAJBLIŻSZA PREMJERĄ będzie ostatnia nowość scen europejskich „Towariszcz” J. Devala.

— PRZEDSTAWIENIE DLA DZIECI W „BAGATELI”. W niedzielę 28 bm. o godz. 11 przedpoł. powtarza teatr „Bagatela” przepiękną bajkę M. Billizanki pt. „Beksa”, która na premjerze przy wypełnionej widowni spotkała się z niezwykłym sukcesem.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO
Piątek 7:30 wiecz. „Pieniądz to nie wszystko”.
Sobota 7:30 wiecz. „Rodzina”

TEATR ŻYDOWSKI (BOCHEŃSKA 7)
Sobota 5 pop.: „Przeklęty” oraz „Der Folksmensz”; 8:45 wiecz. „Motke ganew” oraz „Szlojmk Szarlatan”.

Z ŻYCIA MŁODZIEŻY AKADEMICKIEJ

Dom zdrowia krakowskiego „Ognisko” w Zakopanem

Wydział Stowarzyszenia żydowskich słuchaczy Uniwersytetu Jagiellońskiego „Ognisko” w Krakowie nabył na własność willę w Zakopanem, na Bystrym. Podkreślić należy, iż „Ognisko” jest pierwszym żydowskim akademickim Stowarzyszeniem samopomocowym, które na tem polu zanotować może poważny sukces i krok naprzód w ciężkiej walce o byt i o równouprawnienie akademika żydowskiego. Willa ta bowiem ma być jeszcze jedną formą przyjscia z pomocą tej części żydowskiej młodzieży akademickiej, która niejednokrotnie w dzisiejszych ciężkich warunkach materialnych zapada na zdrowiu i niezawsze ma możność wczesnego i zupełnego wyleczenia się.

Od dnia 10 lutego br. uruchamia Wydział Stow. dla Żydowskiej Młodzieży wszystkich środowisk akademickich Polski, który przyjmować będzie kolegów potrzebujących intensywnego odpoczynku zagrożonych gruźlicą, cierpiących na nieżyty dróg oddechowych, mających powiększone gruczoły wnekowe (stany podgorączkowe) itd, za przedniem przesłaniem świadectwa lekarskiego, wyklucającego gruźlicę otwartą, względnie stany chorobowe mogące zagrażać otoczeniu.

Wydział Stow. „Ognisko” udzielać będzie kolegom bezpłatnego pomieszczenia, opalu, światła, itd., przyczem w Domu Zdrowia będzie czynna kuchnia (św. djetetyczna), prowadzona rytualnie przez Stow. we własnym Zarządzie. Uczestnicy wpłacać będą obecnej tamże zarządczyni cenę utrzymania dziennego, ustaloną przez Wydział w wysokości kosztów własnych. Pożytek bez korzystania z kuchni wykluczony. Uczestnicy korzystać będą z bezpłatnej opieki lekarzy, ordynujących w Zakopanem.

Koleżanki i koledzy, reflektujący na wyjazd, zechcą wnieść umotywowane podanie wraz z świadectwem lekarskim, stwierdzającym brak otwartej gruźlicy i stan niezagrażający otoczeniu (ten passus jest konieczny) na adres „Ognisko”, Kraków, Przemyska 3. Tamże udziela się też bardziej szczegółowych informacji, O ewentualnem przyjęciu zawiadamiać będzie Stow na adresy indywidualne.

REPERTUAR KINOTEATRÓW KRAKOWSKICH

ADRIA: „Wyrok życia” (Eichlerówna i Andrzejewska).

APOLLO: „Moje marzenie to Ty” (Liljap Harvey, Lew Ayros).

ATLANTIC: „Przygoda na Lido” (Piccaver).

BAGATELA: „Biała Lilja” (Helena Hayes i Clark Gable).

DOM ŻOLNIERZA: „C. k. Feldmarszałek” (Vlasta Burian).

PROMIEN: „Ludzie w hotelu” (Greta Garbo, Wallace Beery).

SŁONKO: „Hrabina Monte Christo” (Brygida Helm).

SZTUKA: „Pieśń poganina”.

ŚWIT: „Samarang Ahmang i Sad-yu”. „Port San Diego” (C. Colbert, B. Lyon).

UCIECHA: „Testament dra Mabusa”.

WANDA: „Obiad o 8-miej”.

HITLERIANA**Hitleryzm przygotowuje odpowiedź na Brunatną Księgę**

„Prager Presse“ donosi, że otrzymała ofertę od berlińskiej firmy Neustadt, międzynarodowej agencji literacko-artystycznej, na umieszczenie na łamach swego pisma tłumaczenia książki pt. „Antibraunbuch“, która ma się ukazać z końcem stycznia br. Autorem tej książki jest komendant obozu koncentracyjnego Oranienburg, a treścią jej mają być dokumenty, stwierdzające, że wszelkie zarzuty, zawarte w Brunatnej Księdze przeciwko okrucieństwom stosowanym w obozie koncentracyjnym Oranienburg, są niezgodne z rzeczywistością. Największą sensacją „Antibraunbu-

chu“ mają być dołączone do książki ilustracje oraz listy uwolnionych wybitnych więźniów, którzy dziękują komendantowi obozu za ludzkie obchodzenie się z nimi.

Rozumie się, że redakcja „Prager Presse“ nie skorzystała z tej łaskawej oferty, oświadczając w odpowiedzi, że najmniejszego nie ma zainteresowania dla dzieła komendanta obozu w Oranienburgu. Ciekawą jest przytem rzeczą, że zwrócono się właśnie do dziennika, który w Niemczech znajduje się na indeksie. Propaganda niemiecka tym razem spaliła na panewce...

Stracone zabiegi miłosne: czyli Hitler i Marlena

Jak wiadomo, Marlena Dietrich niedawno spędziła swój urlop w Europie, ale spędziła go we Francji i na Riwierze, natomiast niemieckiej swej ojczyzny nie odwiedziła. Ostatnio donosi „Pariser Tageblatt“, że Marlena Dietrich po swym powrocie do Hollywood oświadczyła, że i najbliższy swój urlop spędzi we Francji i że ma zamiar nawet przyjąć zaproszenie francuskiej wytwórni do wyświetlenia nowego filmu. Czy Marlena boi się brunatnych Niemiec? Tajemnicę zdradza nam księżna Katarzyna Radziwiłł, która opowiedziała, że sam wódz usilnie zabiegał o pozyskanie Marleny dla trzeciego Reichu. Adolf Hitler żywi dla Marleny cichą miłość, która zdaje się,

pozostanie nieodwzajemnioną. Marlena jest jego ideałem kobiecym i filmowym — ku wielkiemu smutkowi Lenchen Riefenstahl, zupełnie zaprzędanej hitleryzmowi i jego wodzowi. Ubiegłego lata wysłał Hitler na Riwierę, gdzie Marlena przebywała, swego osobistego emisariusza, by skłonić wielką artystkę do powrotu do Niemiec. Marlena przyjęła wysłannika hitlerowskiego, wysłuchała go i odprawiła z kwitkiem. Hitler nie dał jednak za wygraną i wysłał do Marleny drugiego posła, którego uposażył w daleko idące pełnomocnictwa, byleby tylko skłonić Marlenę do powrotu do Niemiec. Marlena i tym razem dała odpowiedź odmowną.

„Völkischer Beobachter“ w sprawie przechrztów

Berlin. (ZAT) „Völkischer Beobachter“ poraz pierwszy podniósł sprawę łagodniejszego traktowania Żydów przechrztów. Pismo sądzi, że gdyby zastosować łagodniejszy stosunek, wówczas „spowodowanoby niezwykły dopływ neofitów, pozwalając na nadużywanie chrztu“. Pismo przyznaje, że Żydzi i przechrzci, a nawet dzieci małżeństw mieszanych narażone są na cierpienia. Lecz gdyby to uwzględniono, wówczas „nie można byłoby zrealizować narodowo-socjalistycznych zasad rasowych“. Jednym z głównych celów narodowego so-

cializmu — pisze „Völkischer Beobachter“ — jest odparcie żydowskich roszczeń do tego, że stanowią część składową kultury europejskiej; to jest względ najważniejszy, dla którego Żydzi przechrzczeni nie mogą się spodziewać, że będą w Niemczech lepiej traktowani, niż Żydzi niewychrzczeni.

Berlin. (ZAT) Naczelna rada kościelna poleciła rozwiązać chrześcijańskie towarzystwa misyjne, które miały na celu szerzenie chrześcijaństwa wśród Żydów. Fundusze tych misyj przeznaczone będą na akcje misyjne wśród mahometan.

Berlin. (ZAT) Rząd skonfiskował cały majątek „Związku dla walki z antysemityzmem“, który

został jakiś czas temu rozwiązany. Związek ten miał liczne oddziały w różnych częściach Niemiec.

Przeciwno obłudowi rasowemu

Bukareszt. (ZAT) Wzorem kardynała Faulhabera w Niemczech głowa kościoła grecko-ortodoksyjnego w Rumunii i archimandryta Scribaa wystąpił w piśmie konserwatywnym „Epoka“ przeciwko teorjom rasowym, które zagrażają chrześcijaństwu. Archimandryta wywodzi, że byłoby nieszczęściem dla całego kraju, gdyby teorie te zakorzeniły się wśród chrześcijan. Rasiści są wrogami chrześcijaństwa i winni być bezwzględnie zwalczani.

—o—

Stanowisko Żydów wobec Kongresu mniejszości narodowych

Genewa. (ZAT) Generalny sekretarz Kongresu Mniejszości narodowych dr. Amende zakomunikował przedstawicielowi ZAT-nej w Genewie, że egzekutywa kongresu wystosowała pisemne zaproszenie do żydowskich członków kongresu o przybycie do Wiednia celem osobistego porozumienia się z członkami egzekutywy, zwłaszcza niemieckimi i z prezesem egzekutywy dr. Wilfanem. Rozmowy te mają, jeśli to się okaże możliwe, doprowadzić do wyjaśnienia wydarzeń i rozbieżności zdań, jakie się ujawniły na ostatnim berniejskim kongresie mniejszości narodowych i które spowodowały wystąpienie przedstawicieli Żydów z organizacji i rezygnację zmarłego później Leona Motzkina.

Z drugiej zaś strony korespondent ZAT-nej dowiadyuje się, że w pierwszej połowie lutego br. z inicjatywy dra Nahuma Goldmanna odbędzie się narada dawnych przedstawicieli mniejszości żydowskich w kongresie celem sformułowania ostatecznego stanowiska żydowskiego. Na naradzie tej miałaby ewentualnie być powzięta decyzja ostatecznego wystąpienia grup żydowskich z organizacji mniejszości europejskich.

BARUCH

9)

Aron, Friedmann i S-ka

Przekład z francuskiego Heleny Hellerówny.

Wzruszyła ramionami:

— Chciałabym, aby tak było, lecz niestety...

Teraz rozjątrzyła go dopiero. Poruszał tak silnie szyć, że kołnierzyk mu się przesunął, a krawat przekrzywił. Na jego czerwonej twarzy nie było już śladu uprzejmości; pozostawił ją w przedpokoju wraz z melonikiem i parasolem.

— Słuchaj Julciu — powiedział groźnie, czyniąc rozpaczliwe wysiłki, by jej spojrzeć w oczy, co było niestety niemożliwe, gdyż była od niego o dwie głowy wyższa — przesadzasz! Byłem zawsze dobrym mężem i ojcem! Nikt, a już najmniej ty nie masz prawa czynić mi pod tym względem najmniejszego zarzut!

Im więcej się podniecał i irytował, z tem większą satysfakcją ona zachowywała zimną krew i stawała się dumniejsza i złośliwsza.

— Nie zaprzeczam, że masz dobrą wolę, lecz cóż z tego? W życiu nie można mieć we wszystkim powodzenia. Wprawdzie zawsze umiałeś zarabiacz pieniądze, ale nie potrafiłeś ich należycie użyć, a zwłaszcza co się tyczy wykształcenia twych dzieci... Coprawda masz na swe usprawiedliwienie fakt, że w swoim czasie nie wydano też wiele na twoje wykształcenie!...

Skakał koło niej z bezsilną wściekłością, krzyczał zduszonym głosem i wymachiwał rozpaczliwie rękoma.

— Zabraniam ci wspominać o moich rodzicach. Jeśli

mój ojciec był krawcem, to przynajmniej pracował uczciwie, a nie tak jak twój tatuś, który pod pokrywką sprzedawania mebli na raty, uprawiał poprostu najordynarniejszą lichwę!...

— Ach, ty głupcze! A cóż ty robisz innego, tylko, że w więcej eleganckiej formie? W każdym razie moja matka...

— Wiem, o co ci chodzi — przerwał — twoja matka nie była kucharką, jak moja, która po śmierci mego ojca musiała chwycić się tej pracy, chcąc pozostać uczciwą kobietą, podczas gdy twoja żyła z subjektami twego ojca, o czem wiedziało całe przedmieście Saint-Antoine.

Pani Aronowa przyskoczyła do męża. Była blada i piskliwym głosem, z którego znikła już wszelka ironja, zaczęła:

— Zobaczysz, jak zapłacisz za to, że obraziłeś moją biedną matkę.

Podniosła rękę, jakby go chciała uderzyć w twarz...

Drzwi otworzyły się i zjawił się bardzo spokojny Ludwik, który trzymał ręce w kieszeniach, uśmiechał się i mrząc rozbawione oczy, zapytał:

— Czy nie mogliście przelożyć na kiedyś indziej roztrząsania naszego genealogicznego? Jerzy już od dłuższej chwili czeka, zachwycając się twoim nowym Picassem...

— Jaki? — zawołała pani Aron, odyskując natychmiast ton wytwornej damy — ten kochany chłopak jest tu: nie dano mi o tem snąć?

— Juliusz prawdopodobnie nie śmiał zapukać, słysząc tę... ożywioną rozmowę.

Pani Aron zapytała męża z przekąsem:

— Idziesz ze mną?

Austria broń się na forum międzynarodowym

Polska za nadzwyczajną sesją Rady Ligi Narodów we Wiedniu?

(K) Wypadki w Austrii toczą się w tempie naprawdę oszałamiającem. Przed kilku jeszcze tygodniami krążyły bardzo uporczywie pogłoski, jakoby kanclerz Dollfuss szukał porozumienia z Hitlerem i że porozumienie to nie natrafia na większe trudności. Wypuszczono z więzienia przywódcę hitlerowców austriackich, Frauenfelda, oraz ułaskawiono zamachowca hitlerowskiego hr. Alverslebena, co świadczyło tylko o tem, że Dollfuss nawiązał już pewne nici z Berlinem. Wtem pękła bomba, a to podczas pobytu Suvicha, włoskiego ministra spraw zagranicznych we Wiedniu. Okazało się, że hitlerowcy postanowili zmanifestować własnie Suvichowi swą potęgę. Przez całą drogę witały zastępcę Mussoliniego płomienne znaki swastyki, a we Wiedniu demonstrowano, wołając: „iNech żyje Mussolini i Hitler! Precz z Dollfusssem!“

Jak właściwie sytuacja w Austrii się przedstawia, tego dokładnie z prasy wiedeńskiej się nie można dowiedzieć, cenzura bowiem dba o to, by prasa niczego nie doniosła, coby nie było na rękę Dollfussowi. Dopiero z korespondencji w „Neue Zürcher Zeitung“ dowiadujemy się, że w niektórych miejscowościach, zwłaszcza w Styrii, były niezwykle groźne demonstracje hitlerowskie, że w miejscowości Krieglach zebrała się duża część ludności, by odbić aresztowanych przywódców hitlerowskich, których miano odstać do obozu koncentracyjnego we Wöllersdorf. Miejskowa policja była bezsilna, a spokój dopiero przywrócić zdołały sprowadzone posiłki żandarmerji. Zasięg wpływów hitlerowskich obejmuje też i część Heimwehry, o czem świadczą chociażby konszachty przywódcy dolno-austriackiej Heimwehry, Albertiego, z emisariuszami hitlerowskimi, a interwenjował przytem wyższy urzędnik ambasady niemieckiej we Wiedniu. Wiedeńska „Arbeiterzeitung“, która o tych wszystkich faktach doniosła, została skonfiskowana.

Kanclerz Dollfuss wręcz oświadczył, że cierpliwość jego już się wyczerpała i polecił posłowi austriackiemu w Berlinie zażądać od rządu Rzeszy stanowczych gwarancji, że zaprzestanie wicherzeń w Austrii. Gdyby rząd Rzeszy nie dał zadawalającej odpowiedzi, ma Austria na podstawie artykułu 11 statutu Ligi Narodów zwrócić się do Ligi z prośbą o zwołanie nadzwyczajnej sesji Rady Ligi Narodów. Sekretarjat generalny Ligi Narodów

uczynić miał już wszelkie przygotowania do zwołania sesji nadzwyczajnej w przeciągu 48 godzin po wypłynięciu żądania Austrii. Na ostatniem posiedzeniu Rady Ligi Narodów miano już wentylować tę sprawę, a przewodniczący Rady, polski minister spraw zagranicznych Beck miał się oświadczyć za odbyciem tej nadzwyczajnej sesji we Wiedniu. Polska miała też oświadczyć gotowość wystarczenia się o fundusz na pokrycie tej sesji na wypadek, jeśli w budżecie Rady Ligi Narodów nie znajdzie się pokrycia na tę sesję nadzwyczajną we Wiedniu i jeśli członkowie Rady nie zechcą sami ponosić kosztów. Tak przynajmniej brzmi doniesienie, niebardzo prawdopodobne, „Morgenzeitung“ z Morawskiej Ostrawy.

Warto jeszcze zwrócić uwagę na apel, jaki Dollfuss w ostatnich dniach wystosował pod adresem

robotników austriackich, których wezwał do porzucenia stanowiska walki klasowej, jako już przestarzałego, i do wstąpienia do „frontu ojczyzniano“. Widocznie Dollfuss zdaje sobie już sprawę z tego, że rozszerzyć musi bazę operacyjną walki przeciwko hitleryzmowi i że do tej walki przyciągnąć musi robotników. Droga jednak, którą obiera, jest bardzo problematyczna, z jednej strony bowiem zabiega o robotników, z drugiej zaś daje znowu folgę swej osobistej animozji do socjalistów austriackich, prześladując np. ich organ centralny „Arbeiterzeitung“, któremu znowu odebrał na dwa miesiące prawo kolportażu i sprzedaży po kioskach ulicznych. Austriacka socjalna demokracja, zdając sobie sprawę z grozy położenia i obawiając się losu niemieckiej socjalnej demokracji, kilkakrotnie oświadczyła gotowość współpracy z rządem, a nawet wypowiedziała się za daleko idącymi pełnomocnictwami dla rządu, domagając się tylko uchwalenia tych pełnomocnictw w drodze parlamentarnej. Niestety kanclerz Dollfuss nie zrozumiał jeszcze konieczności wzmocnienia demokracji, jako jedynej platformy walki z niebezpieczeństwem hitleryzmu.

„Czarne koszule“ w Anglii

Oddział szturmowy angielskich „czarnych koszul“ na tle aut transportowych, przypominających... karetki więzienne. Propaganda hitlerowska nie żałuje pieniędzy, lord Rothermere wypowiedział się „za“ — rosą więc szeregi czarnych koszul w Anglii..

ROZDZIAŁ V.

— Nie, Rafciu, dziękuję... tyle już dziś wieczór wypiliam, że jeśli będziesz mię dalej częstował, to zacznę mówić głupstwa. Ty już dość pleciesz za nas oboje.

— Pam!

— Co Pam?... wiem, że się nazywam Pam.

— Niedobra jesteś.

— Zła, okrutna, wszystko, co chcesz, jeżeli mi się mówi to, czego nie chcę słyszeć, a bardzo dobra, łagodna i serdeczna wobec tych wszystkich, którzy sąnymi przyjaciółmi.

— Dlaczego ja do nich nie należę?

— Nie wiem!

Pam wydeła z grymasem wargi, jak się Rafałowi Aronowi zdawało, szczerze zawiedziona. Spojrzała na jej bardzo białe czoło, dwa czarne łuki wyskubanych brwi i ciemny, mały kapelusik filcowy, który wydawał się przylepiony do głowy. Pragnął wiedzieć, jakie myśli kryły się za tem wąskim czołem i zobaczyć to ciało, schowane w skromnej, obcisłej, czarnej sukni, zapiętej po szyję i ukrywającej tyle wdzięku. Starał się o nią napróżno od trzech miesięcy. Westchnął.

— O! teraz jeszcze proszę uronić łezkę, bo tylko tego brakuje...

Śmiejąc się, ujęła kieliszek i podsunęła go pod oczy Rafała, udając, że zbiera jego łzy.

Odsunął ją gniewnym gestem.

— Nie, Rafciu — powiedziała, ujmując go łagodnie za rękę — nie gniewaj się na mnie. Nie chciałabym za nic w świecie, aby ci było z mej winy przykro i byłoby mi samej niezmiło, gdyby tak być miało.

(Ciąg dalszy nastąpi).

— Nie mam najmniejszego zamiaru! Wiesz, że nie mogę znieść tego gagatka. Zaczekam przynajmniej aż przyjdą inni goście, to będę mógł go może łatwiej strawić...

Pani Aron wyszła z biblioteki, nie odpowiedziałwszy słowa. Ludwik wyszedł za nią, odwracając się od progu, by rzucić ojcu porozumiewawcze spojrzenie, lecz Szymon odwrócił głowę... Nie przestał nawet mruzczyć, gdy został sam...

Godzinę później Szymon Aron siedział zupełnie spokojnie przy stole i słuchał, jak żona mówiła pieszczotliwie i słodko:

— Strasznie mi cię żal, biedactwo, że musisz się zadowolić ryżem, gdyż langusta jest doprawdy wyborna...

I patrząc z pytającym uśmiechem na gości, miżdziła się:

— Nie powinnam tego mówić, ale wszak państwo wiecie, że jestem niepoprawnie szczera.

Wmawiała sobie, że jest znawczynią w kwestjach kulturalnych i że to należy do dobrego tonu. Następnie nachyliła się ku swemu sąsiadowi, słynnemu krytykowi Mcrin'owi i słuchała go z miną wyrażającą: „Mnie może pan wszystko powiedzieć, gdyż zawsze pana zrozumie...“

Szymon, racząc się mrożonem winem, które laskotało mu naile gardło, cieszył się, że obiad był dobry. Sąsiad Julji z lewej strony, Olivier, lubił dobrze zjeść. Olivier, zastępca dyrektora „Mouvement de Fonds“, mógł mu się przydać przy planowaniu przezeń wprowadzeniu zagranicznych papierów na rynek francuski.

Przypomniałszy sobie nagle, że nie dość się zajmuje swą sąsiadką z lewej strony, zwrócił się ku niej i biorąc butelkę do ręki, poprosił ją z takim przejęciem, by mu pozwoliła nalać sobie wina, jakby prosił o pocałunek.

Skąd się wzięła pogłoska o żydowskim pochodzeniu Stawiskiego?

Kiedy wybuchła we Francji głośna afera Stawiskiego, niewiadomo skąd przyplątała się zaraz pogłoska, jakoby Stawiski był pochodzenia żydowskiego. Jego ojciec czy też dziadek miał być Żydem, czyli że Stawiski — ze stanowiska „rasowego“ — odrazu został policzony na konto żydowskie. Prasa antysemitka, zarówno we Francji jak i zagranicą, odrazu naturalnie wykorzystwała ten moment dla hecy antyżydowskiej. Nasz krakowski „Głos Narodu“ nie omieszkał w artykule wstępnym z wielką powagą zaznaczyć, iż „potwierdza się znany(!) i powszechnie uznany(!) pewnik, jak destrukcyjnym elementem jest żydostwo i jak demoralizująco działa na wszystkie ośrodki polityczne i społeczne, w których zdołało się uplasować i umocnić swe wpływy“. Nawet p. Konstanty Srokowski z „Il, Kuryera Codz.“ był już tak pewny genealogii Stawiskiego, że biadał nad Francją, iż dała się „nabrać żydowi rosyjskiemu“...

Tymczasem okazuje się teraz, że Stawiski nie był wcale pochodzenia żydowskiego. Wedle doniesienia „Parizer Hajnt“, rodzice a nawet dziadkowie Stawiskiego byli prawosławnymi Rosjanami. Matka jego, dla celów zdaje się spekulacyjnych, zmieniła wprawdzie wiarę, ale nie żydowską na katolicką, lecz prawo-

ślawną na katolicką. Wersja o żydowskim pochodzeniu Stawiskiego wymyślona została, jak się zdaje, przez niektóre organy i elementy francuskiej opozycji dla tem większego dokuczenia rządowi francuskiemu. Pogłoski o tem, jakoby Stawiski zwłoki swej matki potajemnie zabrał z cment. katol. na żydowski są wyszane z palca. Sasza Stawiski jest więc czystym aryńczykiem, i jako taki nie przynosił wcale wstydu paryskiemu organowi hitlerowskiemu „Midi“, którego był protektorem. Cóż więc, Stawiski był podobno antysemitą i nie obcował z Żydami. Jak podaje „Parizer Hajnt“, oświadczył przywódca monarchistów francuskich Leon Dautet, którego o sprzyjanie Żydom wcale posądzać nie można, iż wedle jego wiadomości Stawiski nie był Żydem.

Tyle doniesienie paryskiego dziennika żydowskiego. Ciekawe, czy pisma antysemitki zdobędą się na tyle uczciwość, ażeby o tem poinformować swoich czytelników. Dla nas aryjskość Stawiskiego nie jest żadną satysfakcją, podobnie jak jego rzekoma żydowskość nie była żadnym zmartwieniem. Oszuści i hul taje zdarzają się w każdym narodzie i w każdym społeczeństwie. To tylko antysemita chce wzmówić światu, iż jest inaczej!

Ustrzeżenie!

„Nie dajcie się oszukiwać i nie pijcie bezwartościowego piwa po tej samej cenie co piwo znanych browarów.“

DZIEŃ POLITYCZNY

Dziwna taktyka

Co na to p. ławnik Burtan, wydawca „Głosu Narodu“?

W numerze wczorajszym zareagowaliśmy już kilku słowami na niezadowolone „Głosu Narodu“ z wyboru jednego wiceprezydenta Żyda w nowym zarządzie m. Krakowa. Warto jednak w tej sprawie zwrócić uwagę jeszcze na pewną bardzo ciekawą i pikantną okoliczność. Na p. dra Ignacego Landaua, jako wiceprezydenta, padło 50 głosów, czyli że głosował na niego także p. Burtan wydawca „Głosu Narodu“, i dwaj inni chrześcijańscy demokraci. Przeciwno głosowało 12 członków klubu PPS i opozycyjny chadek dr. Kuśnierski. (Radca K. H. Rostworowski z chadecji z powodu choroby nie był na posiedzeniu obecny). A odpowiedzialnym tego głosowania p. Burtana i jego obu przyjaciół z chadecji za kandydaturę dra Landaua, było głosowanie wszystkich radców Żydów z klubu BB za p. Burtanem jako ławnikiem.

A nazajutrz przychodzi organ p. Burtana, „Głos Narodu“ i czyni radcom miasta gorzkie wyrzuty, że nie zerwali z „niepożądaną tradycją“, wybierając Żyda jednym z trzech wiceprezydentów miasta... Jak nazwał tego rodzaju polityczną etyką i polityczną taktyką?...

KOMEDJA JAKICH MAŁO!

„Głos Narodu“ nie zadowolili się jednak artykułem wstępnym nazajutrz po wyborze przyjdum m. Krakowa. W numerze wczorajszym, z 25 bm. wraca organ chadecji do tej samej „bólączki“ w artykule drugiego swego publicysty, p. W. Z., pt. „Żyd wiceprezydentem Krakowa“. Już sam tytuł jest tendencyjnie nieścisły, bo powinien brzmieć: Żyd jednym z trzech wiceprezydentów Krakowa. Mniejsza o to. Sam artykuł utrzymujący jest w tonie namiętej polityki antysemitki. Autor gorzej od świętego oburzenia. Zauważa na to wczorajsze popołudniowe „Tempe Dnia“:

„Artykuł ten („Głosu Narodu“) wywołał w mieście żywość i wesołość. Wszyscy bowiem, znając stosunki polityczne, wiedzą, że kilkunastoletni klub chrześcijańsko-socjalny, który w czasie wyborów siedzi łącznie z BBWR na liście Nr. 1, a któremu przewodzi wydawca „Głosu Narodu“ p. Stanisław Burtan, głosował na posiedzeniu posiedzialek Rady miejskiej za kandydaturą dra Ignacego Landaua na wiceprezydenta miasta.“

„Na temsamym posiedzeniu wybrany został ławnikiem, a więc członkiem zarządu miasta p. Stanisław Burtan, za którym głosowali — podobnie, jak za całą listą większości — radni żydowskiej z wyjątkiem 4-ech radnych sjonistycznych.“

To zestawienie faktów powoduje właśnie wspomnianą już na wstępie wesołość, ale jest zarazem miarą zakłamania w niektórych sferach politycznych. Wydawca głosuje na Żyda, jako wiceprezydenta i wzamian za to otrzymuje głosy żydowskie na ławnika, a pismo za jego pieniądze wydawane atakuje większość na tle przebiegu wyborów.

Komedja, jakich mało!“

Od naszych korespondentów

KRONIKA TARNOWSKA

Z KRONIKI ŻALOBNEJ. W 31-ym roku życia zmarła nagle Sabina z Silbermanów Kellerowa, oddana sjonistka i jedna z najwybitniejszych kierowniczek Wiza. Śmierć Sabiny Kellerowej wywołała w całym mieście przygnębiające wrażenie, a rodzinie Zmarłej towarzyszyły powszechne współczucie. — Onegdaj zmarł młody powaźniany b kupiec tutaj żył bhp. Arnold Auber, przeżywszy 77 lat.

KU CZCI ACHAD-HAAMA. Dla uczczenia 7-ej rocznicy śmierci Achad-Haana odbyła się staraniem org. Hanoar Hazoni uroczysta akadema. Na wieczór złożyły się pieśni palestyńskie, produkcje muzyczne, deklamacje i przenówienie br. mgra Jakóba Bienenstocka.

STRAJK KRAWCÓW. Przed kilku dniami wybuchł w Tarnowie strajk krawców chałupników w konfekcji męskiej. Strajkuje 60 osób. Strajkujący żądają podwyżki płac.

ZAMACH MORDERCZY POD TARNOWEM. W gminie Szywałd pod Tarnowem oddano przez okno do izby 20-letniego Władysława Stańczyka wystrzał ze strzelby, ciężko go raniąc. Policja aresztowała zamachowca, którym się okazał Stanisław Plebanik z Szywałdu. Zamach morderczy został dokonany na tle osobistych nieporozumień.

KRONIKA BIELSKO-BIALSKA

W MARCU — WYBORY DO WYDZIAŁU GMINY ŻYDOWSKIEJ. Jak się dowiadujemy, zarząd Gminy żydowskiej w Bielsku już się zastanowił nad terminem nowych wyborów kahalnych. Kadencja bieżąca kończy się na wiosnę br., tak, że wybory najprawdopodobniej odbędą się w drugim tygodniu marca. Poszczególne ugrupowania już

przystąpiły do przygotowań do wyborów.

OBCHÓD IMIENIN PANA PREZYDENTA MOŚCICKIEGO. Celem uroczystego obchodu przypadających na dzień 1-go lutego imienin Pana Prezydenta R. P. prof. Mościckiego, powstał w Bielsku-Białej specjalny komitet obywatelski, który ułożył już program uroczystości. M. in. odbędą się w czwartek, 1. lutego, o 8.30 rano uroczyste rabożenstwa w świątyniach wszystkich wyznań, w dniu następnym zaś o godz. 11.30 przedp. wielką akademią w sali Strzelniczej w Bielsku. Uprasza się wszystkich mieszkańców o udekorowanie domów i okien.

WIEC PROTESTACYJNY. PPS. Niemiecka Partja Socjal-demokratyczna w Bielsku rządząca w niedziele przedpołudniem w sali doon robotniczego w Bielsku wiec protestacyjny przeciwko nierozpisaniu w terminie ustawowym wyborów do Rady gminnej miasta Bielska. Z przenówieniami wystąpią posłowie Dr Glücksmann i Machaj.

STOW. KOBIET ŻYD. „WIZO“ W BIELSKU urządza w lutym br. trzy wykłady znanego pedagoga i psychologa prof. Dra Lóthara Spielmanna z Pragi czeskiej. Bilety na wszystkie 3 wykłady, z których każdy stanowi zamkniętą w siebie całość, kosztują 3 zł. Zgłoszenia do dnia 1-go lutego u p. Reichnerowej, Bielsko, Młyńska 9, od 13 do 15 tel. 1468.

Z BOCHNI

W ub. niedzielę urządziła tutejsza organizacja „Gordonja“ wieczór pogonajny dla wyjeżdżających chałuców tejże organizacji do Erec. Wieczorek skupił młodzież chałucową wszystkich miejscowych organizacji, jak również i plugę hachszary „Akiba“. Dłuższe przemówienie wygłosił tow. Koller, przemawiał nadto przedstawiciele organizacji.

Tragedja kobiety, która była ongiś cudownem dzieckiem

Onegdaj aresztowano we Wiedniu 52-letnią Amalję Weil pod zarzutem dokonania całego szeregu oszustw. Taka to notatka pojawiła się w prasie wiedeńskiej. Okazuje się jednak, że w tej notatce zawarta jest cicha i bolesna tragedia. Amalja Weil nazywała się kiedyś Amalją Heller i była sławną skrzypaczką. Pochodziła z poważanej rodziny czeskiej i już jako 5-letnia dziewczynka grała na skrzypcach po mistrzowsku. Wkrótce rozpoczęła pochód triumfalny po wszystkich miastach europejskich, grywała przed królami adoptowa-

ła ją jedna z największych arystrotek angielskich, żywo się nią interesował słynny Joachim — Gdy jednak wyrosła, gdy przestała już być dzieckiem, gdy się zjawiła na estradzie po raz pierwszy w długiej sukni, przestano się nią zupełnie interesować. Zaczęła grywać przed pustymi salami, chociaż gra jej bynajmniej nie wierziała. — Zaczyna się okres tragedji człowieka, którego wychowano jako cudowne dziecko. Gdyby Amalja Heller nie było dzieckiem cudownem, życie jej potoczyłoby się normalnie a teraz napewno byłaby albo nauczycielką konserwatorium albo też dyrygentką orkiestry. Młoda artystka nie mogła się pogodzić ze swym nowym życiem, a ponieważ nie wychowano jej do pracy zawodowej, stała się

oszustką. Z początku ocierała się tylko o oszustwa, wyszukując łatwości ludzi, którym opowiadała, że odziedziczyła po swej matce adoptowanej 3 miliony funtów. Ludzie uwierzyli w tę bajeczkę, gościli ją nieraz tygodniami, oraz udzielali jej pożyczek. Później, gdy ta bajka już nie działała na ludzi, przekroczyła nieszczęśliwa kobieta granicę kryminalności: pewnego profesora oszukała o kilka tysięcy szylingów, mieszkała w pierwszorzędnym hotelach, z których się potem ulatniała, nie płacąc rachunków. Ostatnio zamieszkała w jednym z pierwszorzędnym hoteli wiedeńskich jako May Keller, mistrzyni grafologii. Noga jej się ostatecznie powinęła i oto znalazła się w areszcie śledczym.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Ministerstwo eksportu i Gdyni

Wtorkowe debaty Komisji budżetowej sejmiku nad budżetem ministerstwa przemysłu i handlu wykazały jeszcze raz dobitnie, że ministerstwo to zajmuje się wszystkim innym, tylko nie handlem. Zarówno przemówienie referenta p. Czernichowskiego, jak i ministra p. Zarzyckiego stało całkowicie pod znakiem — eksportu i Gdyni. Nie ulega wątpliwości, że zagadnienia eksportu, jak i problem portu w Gdyni posiadają wielką doniosłość dla kraju. Nikt nie usiłuje nie doceniać wagi tych zagadnień i wszyscy zdają sobie sprawę z tego, że Polska musi mieć aktywny bilans handlowy i silnie rozbudowany port w Gdyni.

Chodzi jedynie o to, w jaki sposób rozbudować możliwości naszego handlu zagranicznego, względnie eksportu i w jaki sposób zapewnić Gdyni warunki normalnego rozwoju. Z przemówienia p. min. Zarzyckiego na wtorkowym posiedzeniu komisji budżetowej odnosimy wrażenie, że nasze czynniki rządowe traktują eksport podobnie rzeczonym, jak i port handlowy w Gdyni, jako zagadnienie odrębne, nie mające nic wspólnego z handlem wewnętrznym. Tymczasem trudno sobie wyobrazić, aby w Polsce mógł rozwinąć się zdrowy, a nie jak dotychczas, deficytowy eksport, bez oparcia się o silny i równouprawniony ze wszystkimi gałęziami życia gospodarczego, handel wewnętrzny. Czynności handlowe nie polegają tylko na siedzeniu w sklepie i odmierzaniu towaru konsumentowi, lecz także na wyszukiwaniu konsumentów poza granicami kraju. Przed wojną istniały wielkie domy handlowe, które trudniły się zarówno handlem eksportowym, jak i handlem wewnętrznym. Przed wojną istniało bowiem silne i finansowo zasobne kupiectwo, które samo, bez pomocy państwa, zdołało wyłobić sobie drogi ekspansji eksportowej. Eksport, powstający dzięki przypadkowi, lub też dzięki planowi rządowemu, a nie posiadający oparcia o wielkie, silne i finansowo zasobne kupiectwo, jest skazany tak samo na uschnięciu, jak — powiedzmy, Gdynia, która nie opiera się o gospodarstwo i politycznie silne mocarstwo polskie. Już wielokrotnie udowadniał się, że rzeczą dobrego przemysłowca i dobrego rolnika jest starać się tylko o to, aby towar był należycie wyprodukowany, natomiast rzeczą dobrego kupca jest to, aby ten towar był należycie sprzedany. Państwo winno ściągać podatki od przemysłowca, kupca i rolnika, ale tylko tyle podatków, ile potrzeba na prowadzenie racjonalnej polityki zewnętrznej i wewnętrznej, a nie na kurowanie w własnymi obywatelami. Gdy natomiast państwo samo trudni się przemysłem albo handlem, albo gdy przemysłowiec i rolnik, zamiast pilnować produkcji, zajmuje się czynnościami kupieckimi, wówczas państwo nie ma skąd czerpać podatków, a handel, przeciążony niepowołanymi czynnikami, upada. Wtedy ginie jednak nie tylko handel wewnętrzny, ale i handel eksportowy, który wszak jest tylko odnogą handlu wewnętrznego.

Wtorkowe posiedzenie komisji budżetowej dostarczyło nam jednak dowodu, że p. min. Zarzycki odnosi się osobiście dość pozytywnie do handlu. P. minister podkreślił, że „dotąd jeszcze spotyka się zapatrywanie o handlu, jako o zajęciu podległego gatunku, a nawet myśli się tu i ówdzie o wyeliminowaniu czynnika handlowego jako zbędnego pośrednictwa; funkcję handlu eliminować nie wolno i wyeliminować się nie da“. — To było mniej więcej wszystko, co p. Zarzycki powiedział o eksporcie, albo o Gdyni — jest to po prostu kropla w morzu. W każdym razie handel będzie wdzięczny p. ministrowi za wypowiedzenia

Wystawa polska na Targach Lewantyńskich w Tel-Awiiwie

Warszawa (ZAT). Zwiększone zainteresowanie rynkami Bliskiego Wschodu wobec trudności, jakie napotyka polski eksport na rynkach europejskich, przejawia się w masowym udziale przemysłu polskiego w Targach Lewantyńskich, które się odbędą w Tel Awiwii w okresie od 26 kwietnia do 26 maja b. r.

Wskutek wielkiego napływu zgłoszeń firm polskich, Polsko-Palestyńska Izba Handlowa, organizująca Pawilon Polski na Targach powyższych, zmuszona była powiększyć pierwotny gmach wystawowy, zajęty całkowicie przez instytucje państwowe, oraz wybudować dodatkowy pawilon, w którym umieszczone zostaną eksponaty prywatnych przedsiębiorstw.

Pozatem przewidziany jest osobny pawilon łódzkiego przemysłu włókienniczego, oraz szereg kiosków indywidualnych, rozmieszczonych w pobliżu Pawilonów.

Z tych względów udział Polski w tegorocznych Targach Lewantyńskich, zapowiadających się na największą imprezę wystawową na Wschodzie, o charakterze międzynarodowym (oficjalny udział

25 państw), wypadnie okazale i przyczyni się niewątpliwie do dalszej ekspansji towarów polskich na rynkach Bliskiego Wschodu.

Państwowy Instytut Eksportowy zarezerwował dla organizowanej obecnie Wystawy wczorów i Prób odpowiedni metraż w Pawilonie Polskim na Targach Lewantyńskich w Tel Awiwii.

Warszawa (ZAT). Na zorganizowaną przez Państwowy Instytut Eksportowy ruchomą Wystawę Prób i Wzorów w krajach Bliskiego Wschodu wyjeżdżają 2 członkowie Stowarzyszenia Przedstawicieli Handlowych, celem handlowej obsługi tych firm wystawiających, które nie posiadają własnych reprezentantów.

Eksporterzy, pragnący skorzystać z wyjazdu wspomnianych przedstawicieli handlowych, celem zbadania możliwości eksportowych, względnie nawiązania stosunków, mogą zgłaszać się w tej sprawie do kancelarii Stowarzyszenia Przedstawicieli Handlowych (Warszawa, Królewska 16) do dnia 5 lutego b. r.

Bojkot farb i barwników niemieckich

Warszawa (ZAT). Centralny Komitet dla Antyhitlerowskiej Akcji Gospodarczej dowiaduje się, że w dalszym ciągu sprzedawane są w Polsce farby i barwniki niemieckiej firmy Brauns pod marką „Wilbra“. Komitet ostrzega przed nabywaniem tych fabrykatów jako produkowanych z surowców niemieckich.

Ułatwienia przy uzyskiwaniu zaświadczeń przywozowych

Wydział Handlu Zagranicznego Ministerstwa Przemysłu i Handlu celem uproszczenia manipulacji i skrócenia okresu czasu, jaki upływa od chwili wniesienia opłat manipulacyjnych i wpłat na rachunek wywozowy do czasu zyskania zaświadczeń na prawo przywozu, wydał szczegółowe instrukcje w sprawie składania deklaracji o wpłacie na rachunek wywozowy. Izby przemyślowe handlowe znajdują się w posiadaniu tych instrukcji, do których we własnym interesie winni ściśle dostosowywać się petenci.

Opłaty manipulacyjne od pozwoleń przywozowych

Związek Izb Przemysłowych w porozumieniu z Centralną Komisją Przywozową podjął prace nad rewizją wysokości stawek t. w. wartości szacunkowych towarów, przyjętych przy obliczaniu opłat manipulacyjnych od pozwoleń przywozowych. Stawki te, ustalone dość dawno, odbiega-

choćby tych kilku skromnych uwag. Życzeniem handlu byłoby jednak, aby p. min. Zarzycki starał się nie tylko społeczeństwo i sejm, ale w pierwszym rzędzie swych kolegów ministerjalnych, a mianowicie ministra skarbu, ministra rolnictwa, ministra poczty i ministra oświaty przekonać o tem, że nie powinni tępić handlu.

Przydałoby się także, aby i w ministerstwie przemysłu i handlu urzędnicy przypomnieli sobie słowa ich zwierzchnika, p. Zarzyckiego i wiedzieli, że ministerstwo przemysłu i handlu nie jest ministerstwem przemysłu, Gdyni i eksportu, ale także handlu.

VIR.

ją przeważnie znacznie od obecnego zniżonego poziomu cen rynkowych, wskutek czego zwiększyło się obciążenie towarów importowanych.

Tańsze zapalaki

Podczas dyskusji nad monopolami państwowymi w komisji sejmowej p. wiceminister Jastrzębski zapowiedział wypuszczenie przez spółkę dzierżawną zapalek pośledniego gatunku. Dowiadujemy się, że spełnienie tej zapowiedzi nastąpi w przyszłym miesiącu. Nowe zapalaki będą tańsze o 40 proc., czyli, że cena ich w detalicznej sprzedaży wyniesie 6 gr. za pudełko.

Ułatwienia dla rzemieślników przy przenoszeniu warsztatów

Ministerstwo Skarbu wydało rozporządzenie, wprowadzające ułatwienia dla rzemieślników przy przenoszeniu warsztatów pracy. Zwolnione zostaje od opłat stempowych zawiadomienie władz przemysłowych zapomocą rejestracji karty rzemieślniczej w wypadku przeniesienia siedziby rzemieślnika z jednego powiatu do drugiego.

Drobniejsi rzemieślnicy nie płacą na Fundusz Pracy

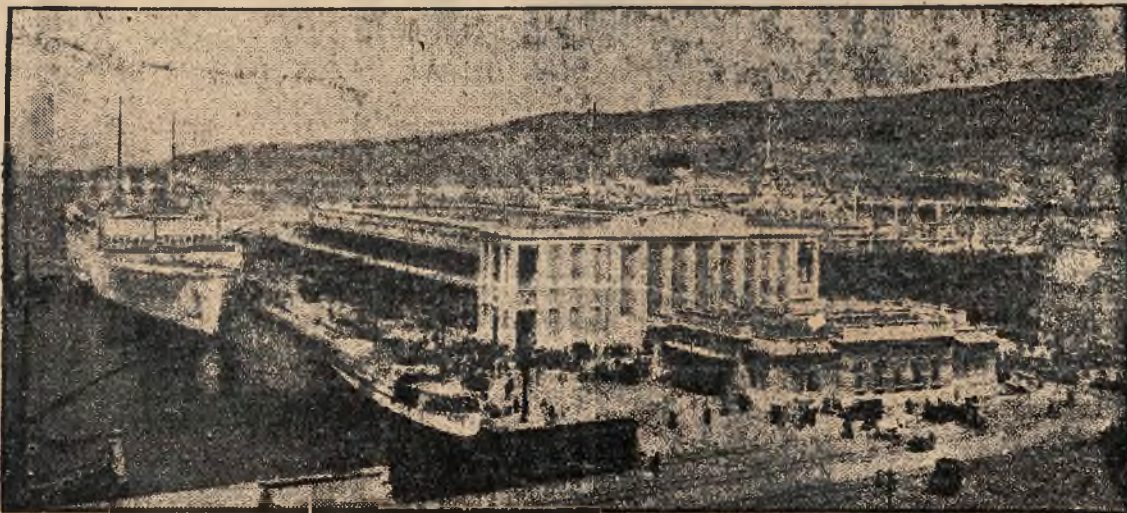
Izby rzemieślnicze otrzymały wyjaśnienie oparte na okólniku Prezydium Rady Ministrów w sprawie poboru opłat na rzecz Funduszu Pracy. Właściciele warsztatów rzemieślniczych posiadający karty i świadectwa przemysłowe kategorii VIII są zwolnieni od wypłacania składek do Funduszu Pracy zarówno co do zarobków ich pracowników jak i własnych.

Zakłady ubezpieczeń społecznych na Śląsku

W dniu 24 bm. weszło w życie rozporządzenie ministra opieki społecznej w sprawie oddziału Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków i oddziału Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Siedzibą obu tych Zakładów jest Królewska Huta. Do zakresu działania oddziału Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków należy przyznawanie i udzielanie świadczeń w zakresie ubezpieczenia od wypadków przy pracy i od chorób zawodowych, oraz występowanie do organów Zakładu z wnioskami w sprawie lokat funduszu i oszczędności, po-

Triest — wolnym portem austriackim?

W wyniku narad włoskiego wiceministra Suvicha we Wiedniu, ma zostać Triest wolnym portem austriackim. W ten sposób uzyska Austria utracony dostęp do morza. Na zdjęciu nasz widok portu w Trjeście.

wstałych ze składek.

Na oddział Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Królewskiej Hucie przechodzą wszelkie prawa i obowiązki ubezpieczalni społecznej, ponadto zaś przyznawać on będzie i udzielać świadczenia, podobnie jak inne oddziały Z. U. P. U.

Dochodzenie karne przeciwko znanemu bankowi wiedeńskiemu

Prasa wiedeńska donosi, że wdrożono dochodzenie karne przeciwko znanemu i poważanemu bankowi tamtejszemu Rokotnitz i Winkler. Wedle doniesień dopuścili się właściciele tego banku malwersacji w kwocie 800,000 szylingów.

Dom bankowy Rokotnitz i Winkler cieszył się we Wiedniu najlepszą opinią zwłaszcza Wilhelm Rokotnitz odgrywał dużą rolę nie tylko w sferach finansowych Wiednia, lecz też i w życiu towarzyskim. Aresztowanie jego wywołało więc dużą sensację we Wiedniu.

Wilhelm Rokotnitz i Zygmunt Winkler nabyli przed kilku laty bardzo poważne pakiety akcji rozmaitych przedsiębiorstw. Mniejszość akcjonariuszy nie była zadowolona z gospodarki Rokotniza i Winklera, i w czerwcu br. wniosła doniesienie karne. Policja gospodarcza zainteresowała się tą sprawą i poleciła rzeczoznawcom zbadać doniesienie. Później okazało się, że doniesienie wniósł też bank Kux i Bloch.

Informator gospodarczy

„GARTENHAUS“: Pożyczka ta jest notowana tylko na giełdzie nowojorskiej. Na giełdach krajowych nie jest ona notowana.

„PODATNIK Z KRYNICY“: 1) Może Pan założyć. 2) Nie rozumiemy Pańskiego pytania. Co ma wspólnego podatek obrotowy z Pańskim dochodem od budynków. Jeżeli Izba Skarbowa zwolniła Pana z obowiązku płacenia podatku obrotowego to nie wynika jeszcze z tego, że musi Pana zwolnić z podatku dochodowego od budynku. Do zapłaty tego podatku może Pana, oczywiście, władza skarbową zmusić. 3) Nie wiemy, dlaczego Urząd Skarbowy nie dokonał tych potrąceń. W myśl art. 10 ust. o pod. doch. podatki te winne być potrącone z dochodu. 4) Wprawdzie komisja szacunkowa przy wymierzaniu podatku dochodowego nie jest związana ustaleniami obrotu dla podatku dochodowego, jednak, jeżeli dla ustalenia dochodu przyjmuje obrót wyższy, niżeli dla podatku obrotowego, to winna wykazać, na jakiej podstawie to uczyniła. To stanowisko komisji szacunkowej może Pan zaciepić w odwołaniu. 5) Norma średniej dochodowości dla handlu galanterijnego wynosi 5 proc. dla hurtu i 10 proc. dla detalu, a dla handlu spożywczego wynosi 3 proc. dla hurtu i 6 proc. dla detalu. 6) Nie. 7) Trzeba stempel za 3 zł.

„X“: 1) Tak. 2—5 Nie.

„PODATEK DOCHODOWY“: 1) Władza skarbową nie ma prawa egzekwować ruchomości, stanowiących własność Pani za podatek dochodowy, wymierzony mężowi. O ile po przedstawieniu dowodów, stwierdzających, że ruchomości te stanowią własność Pani, władza skarbową nie wyłą-

czy tych przedmiotów z zajęcia, wówczas może Pani wystąpić przeciw władzy skarbowej ze skargą sądową. 2) Jeżeli władza skarbową zajęła towary ze sklepu Pani za podatki, obciążające Panią to już inna rzecz i w tym wypadku musi Pani zapłacić. Za podatki męża Pani towary te nie mogą być zajęte.

P. PARTYKA, BRODY: Adresów firm zasadniczo nie podajemy.

„M. K., JASŁO“: Urząd skarbowy ma prawo domagać się zapłaty różnicy od tego, który przejął przedsiębiorstwo.

„STAŁY ABONENT, DEBICA“: Winien Pan wykupić patent II kategorii handlowej.

„M. R.“: 1) III. kategoria skupu zawodowego płaci za rok 1933 stawkę 0.5 proc. jeżeli prowadzi prawidłowe księgi. Jeżeli zaś ksiąg nie prowadzi, wówczas płaci 1 proc. (za r. 1932 płaci 2 proc.). 2) Może Pan utrzymywać dwa klady w obrębie tej miejscowości, gdzie Pan stałe mieszka. 3) Wolno Panu skupować i a producentów i r drobnych posiadaczy. 4) Wolno wagonowo sprowadzać. 5) Wolno sprzedawać w całych ilościach albo partiami. 6) Konsumentom, fabrykantom i komu Pan chce. 7) Może Pan.

P. GAERTNER, STRZYŻÓW: Nie możemy udzielić tej informacji.

„PILNE“: „Polski Monopol Solny“, Warszawa, ul. Królewska 35.

„O. B.“: Proszę napisać krewnym, aby się zwrócili do towarzystwa „Polish—Atlantic Shipping Co of America 79 Norfolk Street New York N. Y.“, które to towarzystwo zajmie się już ekspedycją przesyłki.

waczy R. Wragi (bas). 1750 „10 minut o teatrze“. 18 „Rola nauczyciela w dziedzinie kultury muzycznej“ — p. T. Mayzner. 1820 „Ognisko wychowania obywatelskiego“, reportaż z gmachu YMCA w Krakowie. 1850 Płyty. 1905 Rozmaitości, komunikaty. 1920 Weekend (dokąd jechać w święto?) 1925 Feljeton. 1940 Wiadomości sportowe, komunikat śniegowy, dziennik wieczorny. 20 Pogadanka muzyczna — dr. A. Simonówna. 2015 Koncert symfoniczny z Filharmonii Warsz., dyr. K. Wilkomirski, B. Webster (fort.). — W przerwie o 21 Feljeton literacki: „Młodzież w oczach dwóch pokoleń literackich“ — p. J. E. Skiński 2240—2330 Muzyka taneczna. — O 23 wiadomości meteorologiczne i policyjne.

Warszawa (1415) 7—1750 p. Kraków. 1750

SPRAWY SPOŁECZNE

Zydowscy urzędnicy prywatni Krakowa przeciw nowej ustawie scaleniowej

Onegdaj odbyło się wielkie zgromadzenie członków Związku Zawodowego Żydowskich Pracowników Umysłowych w Krakowie, Plac WW. Świętych 8, na którym po referatach kol. Dra Federgrüna, Goldberga i Holländera, uchwalono jednomyślnie cały szereg rezolucyj, skierowanych przeciwko nowej ustawie o ubezpieczeniu społecznym, tzw. ustawie scaleniowej. Rezolucje te podjęte zostały w dniu 21 stycznia 1934 r. Ustawa wprowadza ograniczenia prawie wszystkich świadczeń, przysługujących dotąd pracownikom, że dalej nowa ustawa wprowadziła niespotykany dotąd w żadnym ustawodawstwie system okresu wyczekiwania dla uzyskania praw do wypadek choroby, nadewszystko zaś niesłychany i sprzeczny z zasadami ubezpieczenia społecznego system opłat za świadczenia lekarskie i leki. Ponadto rezolucje występują przeciwko krzywdzącej ogół pracowników zmianie rozdziału składek z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby (pracownicy będą odtąd płacić pół zamiast 2/5 składek), oraz przeciwko ograniczeniom samorządu instytucji ubezpieczenia społecznego, jakie nastąpiły przez wprowadzenie do nich nominatów, przez podwyższenie cenzusu wyborczego do 24 lat i przez przesunięcie całego punktu ciężkości do władz administracyjnych. Wreszcie jedna z rezolucji poleca Zarządowi Związku wdrożenie szerokiej akcji w kierunku uchylecia krzywdzących zmian.

Skrzypce z metalu

Pomysł fabrykowania wiolonczeli i skrzypiec z metalu narodził się w Ameryce. Pierwsze instrumenty wykonane ze stali ujrzały światło dzienne w Bostonie w roku 1910. Ale coś musiało widocznie brakować muzykalnym fabryantom, skoro nie znaleźli się amatorzy na nie. W ostatnich czasach podjęła jedna z większych amerykańskich fabryk instrumentów muzycznych inicjatywę ponownego wykonywania skrzypiec z aluminium. Fabrykanci twierdzą, — rzecz prosta — ich fabrykaty odznaczają się pięknym, oryginalnym tonem. Podkreślają przytem ich taniść: wiolonczela aluminiowa kosztuje tylko 6 dolarów, skrzypce — 2 dolary. Pozostaje tylko jedna kwestja do rozstrzygnięcia: jak się będzie odobał muzykom „aluminowy“ ton?..

Zydowskie pochodzenie jest w hitlerowskich Niemczech znamięm niższości i hańby —

Czyż mamy tę „dyskryminację“ przyjąć obojętnie?
I nie reagować na nią? ■■■■

„Książka rolnicza“ — inż. Sawicki. 18—2330 p. Kraków.

Katowice (395.8) 7—1910 p. Kraków 1910 „Problemy ostrości w fotografii“ — dr. A. Wieczorek. 1925—23 p. Kraków. 23 Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

Lwów (377.4) 7—1750 p. Kraków. 1750 „Nauka stenografii“. 18—1903 p. Kraków 1903 Komunikat strzelecki. 1910 Rozmaitości. 1925—2330 p. Kraków.

Wiedeń (506.8) 14 Reportaż z zawodów narciarskich. 1550 Audycja dla kobiet. 1615 Program dla dzieci. 1705 Koncert solistów. 19 Muzyka kameralna. 2005 Koncert symfoniczny, dyr. Paumgartner (Mozart). 22 Muzyka lekka.

Paryż (1714) 2040 Radjodialog: Fr. Lefevre i J. rzy Duhamel 2130 „Walc wiedeński“ — operetka J. Straussa.

Budapeszt (549.5) 1205 Muzyka cygańska. 1930 1) „Legenda o św. Józefie“ — opera R. Straussa, 2) „Uprowadzenie z Seraju“ — opera Mozarta.

Medjolan (368.6) 1115 Koncert popularny. 21 Koncert symfoniczny, dyr. Amfiteatrov, Sergiusz Prokofjew (fort.).

PIĄTEK, 26 STYCZNIA

Kraków (304.3) 7—8 Audycja poranna 1140 Przegląd prasy. 1150 Wiadomości bieżące. 1157 Sygnał czasu, hejnał. 1205—13 Muzyka lekka (z płyt), — w przerwie: wiadomości meteorologiczne, dziennik południowy. 1525 Wiadomości eksportowe i gospodarcze. 1540 Komunikaty PUWF i LOPP. 1555 Koncert ork. salonowej H. Adamskiej Grossmanowej. 1640 Przegląd wydanictw. 1655 Koncert kameralny w wyk. I. Rosenbaum (fort.), J. Kamińskiego (skrz.) 1725 Recital śpie-

GŁOS KOBIETY ŻYDOWSKIEJ

ORGAN ZRZESZENIA KOBIET ŻYDOWSKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ i ŚLĄSKA (W. I. Z. O.)

Rok VII.

Nr. 1

Komitet Centralny WIZO w Krakowie

Kraków, 26 stycznia.

W ub. niedzielę, dnia 21 stycznia odbyło się w lokalu WIZO w Krakowie posiedzenie Komitetu Centralnego WIZO przy licznych udziałach delegatów z prowincji i Krakowa.

Żywe i niesłabnące przez cały dzień zainteresowanie, z jakim delegatki prowadziły obrady, wysoki poziom referatów i dyskusji, szerokość i rozmach planów dalszej pracy — dały żywe świadectwo o rosnącym wciąż życiu tej organizacji kobiecej, o coraz większej potrzebie pracowni i tem, że WIZO skupia w swych ramach wszystkie kobiety, które w obecnej przełomowej chwili chcą część swych sił i swego życia oddać w służbę odradzającego się Narodu żydowskiego.

Przewodnicząca p. Aptowa otworzyła zebranie pięknym i silnym apelem do pracy, apelem, który znalazł żywe i serdeczne echo wśród zebranych. Po sprawozdaniu sekretarskim centrali krakowskiej, które przedstawiła sekretarka p. Horowitowa i po sprawozdaniach z swej działalności poszczególnych miast: Bielska, Chrzanowa, Jarosławia, Jasła, Cieszyna, Katowic, Król-Huty, Krzeszowic, Łańcuta, Nowego Sącza, Oświęcimia, Rzeszowa, Sanoka, Siemianowic, Tarnowa, Zakopanego, Żywca i Jaworzna, wygłosiła obszerny i dokładnie opracowany referat o pracy organizacyjnej p. Dr Saba Gottliebowa. Referentka przedstawiła w sposób przekonujący potrzebę i konieczność tej pracy, nowe drogi i cele organizacji i coraz większy zasięg propagandy, potrzebny dla dalszego rozwoju WIZO.

Po krótkiej przerwie obiadowej wygłosiły krót-

kie referaty p. Elza Silbersteinowa o potrzebie i drogach pracy kulturalnej wśród kobiet żydowskich, p. Nelia Rostowa o nowych sposobach propagandy i pracy werbunkowej, p. dr Hofstätterówna o pracy dla Keren Kajemet w organizacji WIZO i p. Mahlerowa o pracy społecznej i o potrzebie stworzenia racjonalnych placówek w tej dziedzinie.

Referaty te stanowiły podstawę do dyskusji, która rozwinęła się żywo lecz systematycznie. P. dr Stilerowa omawiała obszernie kwestję sjonizowania kobiet, w tej samej sprawie przemawiała p. Birnowa z Bielska. Z kolei głos zabierały w wielu sprawach związanych z organiczną pracą pp. Mondscheinowa z Tarnowa, Halberstamowa z Jarosławia, Rosenbenmówna z Zakopanego, Moszkowska z Katowic, Engelsteinowa z Chrzanowa, Silbersteinowa, Haberówna, Rostowa i w odpowiedzi na wszystkie interpelacje p. Aptowa.

Referat finansowy i preliminarz budżetowy przedstawiony przez skarbniczkę p. Teazerową, był przedmiotem dłuższych obrad i rozważań, które miały na celu umożliwienie wypełnienia kontyngentu WIZO wobec Centrali w Łodzi i wypełnienia zobowiązań wobec funduszy palestyńskich i placówek WIZO w Krakowie.

Obrady i dyskusje przeciągnęły się do późnego wieczora i dały delegatkom nie tylko zachętę do dalszej pracy w swych miastach, ale też wyznaczyły drogi tej pracy i wskazówki, które prowadzić będą na coraz wyższe i doskonalsze szlaki organizacyjnej sprawności.

E. S.

WIZO w Finlandji

W grudniu pewnej nadzwyczaj zimnej i niezwykłej ostrej zimy znajdowałem się w podróży propagandowej w krajach nadbałtyckich. W Rydze, gdzie silnie pulsuje żydowskie i sjonistyczne życie, polecieli mi towarzysze udać się także do Finlandji. Miałem poważne wątpliwości, czy jechać jeszcze dalej na północ przy temperaturze 30 stopni mrozu, jechać do kraju, gdzie sroga panowała zima i drogi zasypane były śnieżnymi zaspami i gdzie w fantazji południowców w pięknej stolicy Helsinki (Helsingfors) biegną po ulicach białe niedźwiedzie. Wątpliwości moje były tem silniejsze, że nie miałem ochoty spotkać się z podwójną oziębłością, bo nie wiedziałem, czy Żydzi mieszkają w Finlandji, a jeżeli mieszkają, to przypuszczałem, że będą taksamo zasymilowani, indyferentni i mało gościnni, jak w krajach skandynawskich. Dopiero w Tallinie otrzymałem w tej sprawie wy-czerpujące informacje i postanowiłem wyjechać do Finlandji.

Po burzliwej przeprawie przez zatokę fińską, przybyłem do Helsingfors i doznałem tam przyjemnego rozczarowania. Tam, na północy, żyje w odosobnieniu od centrów kultury żydowskiej Europy 1.800 Żydów — tysiąc w Helsingforsie około czterysta w Viborg, 300 w Abo, a reszta jeszcze dalej na północy.

Ta mała garstka Żydów jest z wielu względów godna podziwu i uznania. Wszyscy bez wyjątku są sjonistami i to stuprocentowymi sjonistami. Są to ludzie, dla których sjonizm jest kategorią imperatywem. Dla idei sjonistycznej, dla Odbudowy Palestyny, zdolni są do największych poświęceń. Młodzież żydowska, o romantycznych porowach jak każda młodzież pracująca idealowo, znajduje się w zupełności w obozie sjonistycznym, nie dała się skusić ani przez bolszewizm bliskiej Rosji ani przez faszystyczny prąd przenikający z Japonji.

Jeżeli młodzież żydowska w Finlandji jest tak silnie sjońska, jest to głównie zasługą tamtejszej WIZO. Praca dla funduszy palestyńskich, akcja szeklowa, propaganda dla akcji Tarbutu prowadzona jest przez WIZO. Keren Hajesod zasila-

jest przez tę garstkę Żydów tak wielkimi stosunkowo sumami, że delegowano tam osobistości tej miary, co Motzkin i Leib Jaffe, którzy po krótkim pobycie opuścili ten gościnny kraj, zadowoleni ze swej pracy i zachwyceni ofiarnością Żydów fińskich. Kobiety pracujące w WIZO — nadmieniam tu dwa tylko nazwiska: p. Pergament w Helsingfors i p. Dr. Jakobson w Wybörgu — z takim pracującym zapałem i ofiarnością, że mogą być przykładem dla kobiet w innych krajach. Praca dla Funduszu Narodowego jest jedną z najpopularniejszych — a rezultatem tego zawsze pełne puszek Keren Kajemet w domach żydowskich.

Przybyłem dzień przed Chanuką do Wybörgu i zauważyłem z miłą zdziwieniem, że p. Dr. Jakobson odwiedza wszystkie rodziny żydowskie w mieście i sprzedaje paczki ze świeczkami chanukowymi — z 200 proc. zyskiem, który oczywiście przeznaczony był dla Keren Kajemet. Pani Dr. Jakobson zwana jest w kraju „fińską Eliszewą“, bo podobnie do poetki Eliszewy urodzona była chrześcijanką — a potem przeszła na wiarę żydowską, pisze i mówi płynnie po hebrajsku, zna gruntownie historję Żydów i dzieci swe wychowuje na dziełnych i oddanych synów narodu żydowskiego.

Z EKRANU

„Cień nad Europą“

(Kinoteatr „Wanda“)

Staraniem SPAFu (Studjo Polskiej Awangardy Filmowej) w Krakowie odbyło się onegdaj w kinoteatrze „Wanda“ wyświetlenie filmu „Cień nad Europą“. Film ten jest reportażem paryskiej wytwórni Pathe-Nathan. Położony po Polsce odbył reżyser Alexandre, a ruchliwa jego kamera daje nam niezwykle barwny i wyonowny obraz gospodarczej sytuacji Polski, która pod groźbą samouni-cestwienia nie może się wyrwać dostępu do morza. Reportaż ten ma więc charakter bardzo ważnej propagandy, ale jest przytem też i dziełem sztuki filmowej. Jedno tylko można mieć zastrzeżenie przeciwko temu reportażowi, a mianowicie, że element zabawy i pieświastek etnograficz-

WIZO utrzymuje w Helsingfors, Wybörgu i Abo trzy biblioteki i czytelnie, zaopatrzone w książki i pisma judaistyczne i sjonistyczne, prócz tego trzy przedszkola dla dzieci i żydowską szkołę ludową. W poniedziałki „Dzień WIZO“ odbywają się odczyty, zebrania towarzyskie gromadzą społeczeństwo żydowskie, są punktem wyjścia wielu akcji i pracy dla sjonizmu. Trudno wymienić w tych szczupłych ramach wszystkie zasługi i całą ofiarną WIZO w Finlandji. Kto się przyjrzał zbliżeniu tej pracy i tej społeczności — ten zachowa ją zawsze w milej pamięci.

JAKÓB JOSEFSBERG.

Czasopisma nadesłane

WIZO, PIONIERE UND HELFER Nr 12. Pięknie i bardzo starannie wydany ten zeszyt przynosi poza interesującą kroniką organizacyjną z Europy i Palestyny szereg ciekawych artykułów o treści zasadniczej: O istocie sjonizmu przez Martę Hoffman, Wiedeń; Nasze posłannictwo przez Dr Esterę Feiwel przed jej wyjazdem do Palestyny, Wspomnienie pośmierne dla Motzki-na, wyczerpnący dział Keren Kajemet i wiele informacji dla imigrantów palestyńskich. Całość daje wszechstronny i przejrzyste ujęty obraz pracy i życia kobiet żydowskich w Palestynie i gó-lusie.

„DIE GERECHTIGKEIT“ TYGODNIK WYDAWANY I REDAGOWANY PRZEZ IRENĘ HARAND W WIEDNIU. Nazwisko redaktorki, Ireny Harand, które stało się już niejako jasnym symbolem walki z barbarzyństwem antysemityzmu — nadaje już z góry barwę i ton temu niezmiernie ciekawemu tygodnikowi. Irena Harand wypełnia też w większości treść pisma. Doskonały artykuł wstępny, pisany z nieprzeciętnym zacięciem dziennikarskim: „Zdraycy narodu przy pracy“ przedstawia niebezpieczeństwo wzrastającego hitleryzmu w Austrii. „Śmierć albo zwycięstwo“ o tytule płomiennego artykułu Hansa Eckardta, w którym autor demaskuje całą nieczystość i grozę zagrażającego Austrii hitleryzmu, przed którym bronić się należy do śmierci lub zwycięstwa. Stała kolumna „Co działo się dla ludzkości“ przynosi szereg nazwisk wybitnych uczonych, poetów i artystów żydowskich z krótkim opisem ich działalności. Szereg dalszych artykułów i notatek tak samo przepojonych duchem szczytej walki z ciemnotą, z krzywdą, z prześladowaniem i niesprawiedliwością. Tygodnik ten, którego niska cena (numer 10 groszy) jest dostępna każdemu — znaleźć się powinna w każdym domu a szczególnie propagowany być powinien wśród adności nie-żydowskiej.

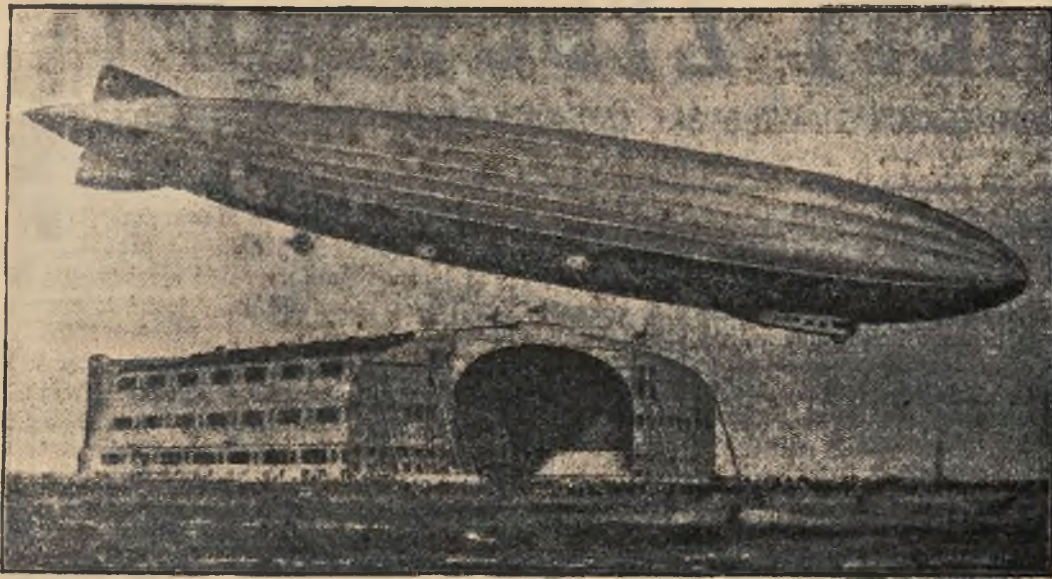
„BLUSZCZ“, tygodnik ilustrowany kobiecej o treści społeczno-literackiej. Warszawa. W artykule J. Krawczyńskiej: „Rozrastamy się“ przedstawiona jest sprawa zwiększonego udziału kobiet w samorządach i zadania wybranych przedstawicieli. Szereg artykułów literackich, nowele, odcinki powieściowe, kronika ze świata kobiecego, artykuły z zakresu gospodarstwa domowego, przepisy gospodarcze i kosmetyczne i bogata część ilustracji wypełniają ten starannie wydawany tygodnik kobiecej.

ny zbyt dużą odgrywają w tym filmie rolę, a to kosztem pokazywania nam pracy polskiej. Jest to jednak rzeczą zupełnie zrozumiałą, wszak reporter chce przedewszystkiem opinię świata zaznajomić z Polską. To zadanie zupełnie się udało, a przytem trzeba stwierdzić z dużą satysfakcją, że te dodatnie rezultaty osiągnięto środkami artystycznymi.

Pierwsze wyświetlenie odbyło się nader uroczystość wobec przedstawicieli władz i zaproszonej prasy. Przemówienie wygłosił przedstawiciel SPAFu.

Rozpowszechniajcie
„NOWY DZIENNIK“

Koniec olbrzyma powietrznego

Amerykański olbrzym powietrzny „Los Angeles” (niegdyś niemiecki „ZR III”) został już w ubiegłym roku wycofany z użytku. Teraz sterowiec ten idzie do „rozbiórki”.

ZE SPORTU

Budżet PUWFu-w Komisji sejmowej

W sejmowej Komisji budżetowej rozpatrywano w ramach budżetu ministerstwa oświaty preli-minarz budżetowy Państw. Urzędu Wychowania Fizycznego.

Referował budżet poseł Zdzisław Stroński, który podał kilka interesujących dat.

Budżet Państw. Urzędu jest wybitnie wegetatywny i opracowany pod kątem widzenia niedopuszczenia do zahamowania akcji w dziedzinie wychowania fizycznego.

Rozwój W. F. w Polsce przyjął ostatnio takie rozmiary, że Państw. Urząd obawia się trudności przy zaspakajaniu materiałowym, w sprzęt oraz w instruktorów tych wszystkich, którzy chcą być ćwiczyć.

Pogarsza sytuację fakt, że budżety miejskich i

i powiatowych komitetów wychowania fizycznego ulegają stałemu zmniejszaniu.

Rok 1931 wykazywał 300,000 zrzeszonych sportowców. Rok 1932 — już 420,000. Państw. Odznakę Sportową zdobyło poza wojskiem 17,560 osób w roku 1931, a w roku 1932 — już 171,658. Odznak strzeleckich w roku 1931 zdobyło 29,698, a w 1932 r. — 111,852.

Rozwój terenów sportowych za lata 1931 i 1932 przedstawia się następująco:

Sale i hale gimnastyczne 238 — 998, boiska piłki nożnej 390 — 950, boiska do gier sportowych 570 — 4258, boiska lekkoatletyczne z bieżnią 302 — 475, pływalnie otwarte 51 — 80, pływalnie kryte-zimowe 7 — 13, ogrody Jordanowskie 46 — 67, przystanie wioślarskie 40 — 171.

III. Ogólnopolskie zawody narciarskie klubów żyd. w Brzuchowicach

Dnia 28 bm. odbędą się zawody narciarskie w 12 km. biegu drużynowym o puchar im. inż. I. Zimna organizowane przez fundatora nagrody Z. T. G. „Dror”. Poraz trzeci z rzędu spotkają się najlepsi narciarze żydowscy w walce o prymat w tej konkurencji Komu przypadnie zwycięstwo, trudno dziś snuć horoskopy, zwłaszcza wobec zapowiedzianego udziału narciarzy krakowskich i śląskich, z którymi narciarze lwowscy dotąd się nie spotkali. Również rozwój narciarstwa w roku bieżącym i co zatem idzie pojawienie się coarż nowych talentów, nie pozostanie bez wpływu na układ sił.

W latach ubiegłych zdobyły nagrodę:

Rok 1932 S. N. Żyd. Koło Mił. Krajozn. Lwów przed „Drorem”

Rok 1933 S. N. Z. K. S. „Hasmoaea” Lwów przed „Drorem”.

W ramach powyższych zawodów odbędą się biegi jednostkowe dla pań 8 km. i panów 12 km.

o odznakę sprawności P. Z. N-u i nagrody klubowe. Biegi te dostępne są także dla miastowarzystonych

Łatwo osiągalne normy odznaki PZN. ściągnąć winny na start szerokie rzesze narciarzy.

Poniżej podajemy normy dla poszczególnych kategorii wieku:

Panie bieg 8 km. Od 17 do 29 lat 1:12:00 Od 30 do 39 lat 1:22:00.

Panowie bieg 12 km. Od 18 do 31 lat 1:30:24. Od 32 do 39 lat 1:33:24. Od 40 do 49 lat 1:36:48.

Trasa. W przeciwstawieniu do lat ubiegłych przeniesiona została trasa biegów do Brzuchowic co wpłynie dodatnio na warunki i czasy. Zawodnicy zostaną przewiezieni na miejsce startu autami.

Badanie lekarskie, losowanie i odprawa zawodników odbędzie się dnia 27 stycznia br. o godz. 20-tej w lokalu Tow.

Sportowa akcja propagandowa

Rozgłośni krakowskiej Polskiego Radia

FUNDUSZ ROZDAWNICTWA SPRZĘTU W KRAKOWIE

Przy Rozgłośni krakowskiej Polskiego Radia, powstał przed kilkoma dniami Komitet Funduszu Rozdawnictwa sprzętu sportowego, którego celem będzie propagowanie, spopularyzowanie i udostępnienie sportu najszerszym masom społeczeństwa

Fundusz rozdawnictwa sprzętu sportowego rozpoczął swą szczytną pracę pod pięknym hasłem: „budujemy żywy gmach sportu polskiego”.

Młodzież, to przyszłość narodu, Sport to droga do siły i tężyzny. Wychowajmy zdrową i silną młodzież a zabezpieczymy przyszłość naszego kraju. Nie czekajmy aż masy przyjdą do sportu, niech sport idzie do mas. Zaczniemy więc od fundamentu, od niezliczonych rzesz biednej młodzieży szkół powszechnych, od źródła, w którym drze-mlą uśpione siły narodu, nieznane talenty, moc niezbadana.

Niech każdy z nas przyczyni się do spopularyzowania wielkiej idei, do wcielenia jej w realną formę wielkiego czynu wychowania fizycznego.

Referat sportowy Rozgłośni krakowskiej, zwraca sięprzeto do wszystkich sympatyków idei spopularyzowania sportu wśród najszerszych mas społeczeństwa, a w szczególności wśród niezamożnej i opuszczonej młodzieży — z gorącym apelem o przesyłanie sprzętu sportowego w każdej postaci, nawet używanego, oraz choćby najdrobniejszych datków pieniężnych na Fundusz rozdawnictwa sprzętu sportowego, które kierować należy pod adresem: Polskie Radio, Rozgłośnia w Krakowie- ul. Basztowa 9, dla Funduszu rozdawnictwa sprzętu sportowego.

Nadmienić należy, że razwiska ofiarodawców będą ogłaszane w codziennych komunikatach sportowych Rozgłośni krakowskiej oraz w miejscowej prasie codziennej.

MECZ BOKSERSKI WAWEL—NAPRZÓD

W nadchodzącą niedzielę 28 bm. sprowadza Wawel doskonałego przeciwnika śląskiego, bo Zjed. T. S. Naprzód z Lipin. Sensacją zawodów będzie walka mistrza Polski Rudzkiego z najlepszym zawodnikiem Wawelu Chrostkiem. W poprzednich spotkaniach tych rywali, Chrostek raz remisował, a w mistrzostwach Polski w Warszawie przegrał, jednak cała prasa przyznawała zwycięstwo krakowianinowi. Niedzielne spotkanie obu piórkowców będzie swego rodzaju rewanżem i zapowiada się bardzo interesująco. Zawody poprzedzają półfinały I-szego kroku bokserskiego w wadze p. średniej. Mecze odbędą się w Hali przy ul. Zwierzynieckiej o godz. 19-tej

—o—

MECZ BOKSERSKI AMERYKA—POLSKA ODBĘDZIE SIĘ W MAJU W CHICAGO.

P. Z. B. zapisać może na swe konto poważny sukces. Oto w ubiegłą sobotę podpisana została umowa, na wyjazd naszych bokserów do Ameryki, gdzie rozegrane zostaną zawody międzypaństwowe Polska—Ameryka. Umowa podpisana została z Amerykańskim Związkiem Bokserskim. Mecze odbyły się w Chicago w drugiej połowie maja. Jednakże reprezentacyjna nasza drużyna wyjechałaby z kraju już w pierwszych dniach maja. Zaznaczyć należy, że zawarta umowa jest bardzo korzystna dla nas. Między innymi zapewniony mają nasi zawodnicy 8-dniowy pobyt w Chicago na koszt organizatorów, celem sumiennego przygotowania się do meczu. Z drużyną wyjedzie podobno sam prezes P. Z. B. dyr. Baranowski.

BOKSERSCY MISTRZOWIE LUBLINA.

W Lublinie odbyły się mistrzostwa bokserskie okręgu lubelskiego. Startowało 50-ciu zawodników. — Mistrzostwa odbywały się w 7-miu wagach, bez ciężkiej. — Tytuły mistrzów zdobyli kolejno: Kalita II. (Strzelec), Rozenman (Hakoah), Mania (Strzelec), Kacjan (Ostrowiec), Czuba (Ostrowiec), Butryński (Unja), Łożański (Unja).

—o—

PRZED IGRZYSKAMI KOBIECEMI W LONDYNIE.

Przed igrzyskami kobiecymi w Londynie organizuje PZLA dwukrotne obozy dla naszych zawodniczek. Pierwszy obóz (5—31 marzec) będzie miał charakter kondycyjny. Drugi obóz treningowy odbędzie się bezpośrednio przed igrzyskami w terminie od 9 lipca aż do wyjazdu, przyczem uczestniczyć w nim będą już tylko ostatecznie wyznaczone zawodniczki. Oba obozy odbędą się w CIWF-ie na Bielanach pod kierownictwem trenera Cezjka.

Również Polski Związek Gier Sportowych przygotowuje się do Igrzysk. Polskie reprezentacje czekają rozgrywki wstępnej w hazenie i koszykówce, to też projektowane jest urządzenie obozu przygotowawczego w CIWF-ie, prawdopodobnie jednocześnie z lekkoatletkami. Udział koszykarek w mistrzostwach świata jest uzależniony, wobec trudnych warunków finansowych PZGS, od spłacenia Związkowi przez Francję długu jeszcze z mistrzostw w 1930 r.

—o—

OSCA EGG., były rekordzista świata w kolarskim biegu godzinnym, zamierza na rowerze własnej konstrukcji zaatakować ponownie ten rekord, obecnie należący do Francuza Berthet, z wynikiem 49 km. 922 m.

• • •

NORWESKI ZW. NARCIARSKI liczy 39,345 zrzeszonych narciarzy. Związek niemiecki liczy 100,000 zrzeszonych członków.

MATEMATYKA

— Matematyka, moi panowie, jest najciekawszą gałęzią wiedzy i pozwala na najdziwniejsze kombinacje. Jeśli uwzględnię np. cyfrę, jaką wyobraża rok, w którym się urodziłem, i podzielę ją przez numer mojego telefonu poczem odejmę od rezultatu wiek mojej żony, otrzymam w wyniku ostatecznym numer mojego kołnierzyka.

(New-Yorker)

—o—

Polski przemysł wojskowy uniezależnia się od zagranicy

Przemówienie wiceministra Składkowskiego w sejmowej komisji budżetowej

Warszawa, 25. 1. (Sin). Na posiedzeniu popołudniowym komisji budżetowej zabrał głos wiceminister spraw wojskowych gen. Składkowski, który rozpoczął swoje przemówienie następującymi słowami: „Pragnąłbym, aby moje przemówienie w nim nie naruszyło nastroju posiedzenia przedpołudniowego, żeby nie usunęło tej harmonii miłości i sympatii, jaką zachowało posiedzenie przedpołudniowe komisji wobec armji. Duch, wola i nakaz Marszałka Piłsudskiego wibrują w sercach wszystkich żołnierzy polskich bez różnicy stopnia pochodzenia, a nawet przekonań politycznych — Ten nakaz i ta wola sprawiają, że prace naszą starą się udzielićokrotnić. Praca ta wzbudza podziw w społeczeństwie, którego tak pięknym wyrazem było jednomyślne uznanie dla armji ze strony komisji. Chciałbym zapewnić komisję, że to uznanie będzie dalszym bodźcem do pracy. Ponieważ jednak wszystkie górnołotne rzeczy są martwe, jeżeli nie są oparte na rzeczywistości, przechodzę, aby się nie wzruszać do naszych tablic i wykresów. Przedtem jeszcze pragnę szczególnie podziękować sprawozdawcy p. wicemarszałkowi Polakiewiczowi za jego doskonały referat. nacechowany takim zrozumieniem i uznaniem dla naszej pracy.

Usiłowania Ministerstwa Spraw Wojskowych w kierunku zapewnienia wojsku dostatecznej ilości surowców pochodzenia krajowego oraz zaopatrzenia wojska w sprzęt i materiał produkcji krajowej — znane są Wysokiej Komisji z przemówień moich i pokazów lat ubiegłych.

Wydatki zagraniczne na materiały uzbrojenia, w ostatnich latach, utrzymują się mniej więcej na jednym poziomie i wynoszą 6—8 proc. kwot, wydatkowanych rocznie na sprzęt i materiał uzbrojenia. W dziedzinie uzbrojenia narazie niemożliwe jest całkowite wyeliminowanie pewnych zakupów zagranicznych ze względu na konieczność zakupu surowców nowego sprzętu zagranicznego oraz zagranicznych prochów wzorcowych.

Wydatki zagraniczne na sprzęt i materiał lotniczy utrzymują się również, mniej więcej na jednym poziomie i wynoszą około 1,5 do 3,75 proc. W dziedzinie lotnictwa wyeliminowano prawie zupełnie zakupy zagraniczne z wyjątkiem pewnych surowców, których w kraju nie produkujemy, jak np.: przedział jedwabna na spadochrony i aluminium. Ponadto zakupuje się sprzęt wzorcowy, próbne partje silników dla wypróbowania ich — aby potem, jeżeli okażą się dobre — nabyć licencję i produkować je na miejscu.

O wartości sprzętu lotniczego wyprodukowanego w kraju oraz przeważnie z surowców krajowych, najlepiej świadczą następujące wykresy: W 1930 roku dokonano 111.000 lotów w ciągu 28.625 godzin, przy czym na jeden wypadek śmiertelny przypadało 7.400 lotów i 1.900 godzin lotów, natomiast w 1933 r. na ogólną ilość lotów 196.000 w ciągu 55.376 godzin przypadało na jeden wypadek śmiertelny przeszło 9.800 lotów i 2.760 godzin lotów. W 1933 r. wypadków śmiertelnych, spowodowanych wadami materiałowymi nie było, podczas gdy w latach ubiegłych wahały się w granicach od 6 w r. 1930 do 2 wypadków w 1932 r.; największa ilość katastrof i zabitych w 1933 r. spowodowana została błędami pilotażu oraz wprowadzeniem nowego sprzętu i intensywnym szkoleniem na tym sprzęcie; ponadto nieznacznie wzrosła liczba katastrof i zabitych, spowodowana niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi. O efektywności szkolenia może świadczyć wzrost ilości lotów nocnych oraz trzydniowa koncentracja 200 samolotów nad Warszawą.

W dziale samochodowym ukończono w tym roku budowę fabryki samochodów, w której samochody w 100 proc. produkowane będą w kraju. Opanowano całkowicie i rozpoczęto seryjną produkcję motocykli typu cięższego (litraż 1.000 cm sześć.); w próbach model motocykla lżejszego (litraż 560 cm sześć.). Ze względu na nieustające z roku na rok zainteresowanie losami fabryki samochodów, zawładnam Panów, że fabryka ta będzie stopniowo uruchamiana, począwszy od lutego br. Produkcję znacznie od silników 6-cylindrowych, które będą użyte do autobusów, czołgów, lekkich ciężarowych i częściowo osobowych samochodów. Pierwsza partja 150 szt. i następna partja 500 sztuk będą gotowe

do sprzedaży począwszy od kwietnia br. Podwozia dla autobusów i ciężarowych samochodów wraz z tymi silnikami będą gotowe do sprzedaży w połowie roku bieżącego. Małe samochody osobowe, nowego typu 508 produkcji krajowej będą gotowe do sprzedaży w końcu bieżącego roku.

Został wykonany zupełnie nowy model średniego typu wozu osobowego; model ten wypróbowują Państwowe Zakłady Inżynierji i wojsk. Tego typu wozy będą wyprodukowane w ciągu 9 miesięcy od chwili ustalenia typu.

W dziale gum uruchomiono masową produkcję opon i dętek samochodowych, motocyklowych i samolotowych i znacznie powiększono produkcję opon rowerowych, tak że produkcja krajowa może pokryć obecnie spożycie nie tylko wojska, lecz w pewnej części rynku wewnętrznego w zakresie gum jezdnych. Ponadto uruchomiono produkcję różnego rodzaju armatur gumowych i kauczukowych do samochodów i czołgów.

Obecny stan naszego przemysłu pozwala zaspokoić prawie wszystkie potrzeby wojska w kraju, a dalsze prace idą w kierunku podniesienia zdolności produkcyjnych.

Zaopatrzenie intendenckie w dziale żywnościowym pokrywane jest całkowicie produktami krajowymi, z wyjątkiem herbaty dla szpitali oraz przypraw, jak pieprz itd. W bieżącym okresie budżetowym do jadłospisu żołnierskiego wprowadzono soję, jako część składową konserwy kawowej. Po zebraniu z oddziałów oceny tego produktu, zamierzone jest wprowadzenie soi do spożycia w wojsku, jako namiastki jarzyny twardej.

Wojsko nie ustaje również w akcji oszczędnościowej oraz w dążeniu, aby dotrzeć bezpośrednio do producentów w celu przyścia z pomocą rolnictwa, jak również w celu obniżenia kosztów zakupu przy uniknięciu pośrednictwa.

Ugruntowanie i udoskonalenie systemu gospodarki ryczałtowej oraz oparcie kalkulacji równoważnik-żywnościowego na cenach hurtowych, jak również obniżenie kosztów przemiału zboża i wypieku chleba, wreszcie stosunkowo bardzo nieznaczna obniżka cen artykułów żywnościowych, pozwoliły na obniżenie dziennej kosztu wyżywienia szeregowca o 2 gr. w stosunku do roku ubiegłego — pomimo poprawienia jakości wyżywienia żołnierzy przez wprowadzenie w całym wojsku obowiązujących treściwych kolecyj (kasza, jarzyny itp.).

W dziale umundurowania wyeliminowanie surowców pochodzenia zagranicznego idzie najoporniej, ze względu na to, iż wojsko, jak również przemysł mał się podporządkować zdolnościom produkcyjnym rolnictwa w zakresie lnu, konopi, wełny oraz pewnych gatunków skór grubych. Jednakże stwierdzić można stały postęp w tej dziedzinie. W roku 1929-30 wartość surowców krajowych wynosiła zaledwie 12 proc. wzrosła stopniowo do 58 proc. w roku 1933-34.

Zaopatrzenie sanitarne produkcji krajowej wynosi 70 proc. wartości wyposażenia, natomiast w 1922 r. około 70 proc. zaopatrzenia pokrywane było zakupami zagranicznymi.

W dziedzinie zakupu koni remontowych dążymy nadal do wyeliminowania handlarzy, względnie pośredników. W 1933-34 w zakresie zakupu koni remontowych poraz pierwszy nie dokonano wogóło zakupu koni u handlarzy oraz poraz pierwszy uskuteczono eksport około 200 koni zagranicę.

W ciągu ostatnich dwóch lat Kierownictwo Marynarki Wojennej włożyło dużo pracy nad uniezależnieniem się od zagranicy, dążąc do uruchomienia w kraju przemysłu, który mógłby zaspokajać potrzeb

Marynarki Wojennej. Dzięki tej akcji zamówiona została w kraju trawlerzy morskie, kanonierki rzeczne, kutry i motorówki. Poza tem ograniczone zakupy zagraniczne materiałów technicznych — pokrywają potrzeby, w miarę możliwości, wyrobami krajowymi. Dotychczas zakupywana zagranicą amunicja morska i ćwiczebna jest już obecnie wyrobiana w kraju. Mimo tych wysiłków, zakupy zagraniczne w latach 1933-34 i 1934-35 wzrastają, a to na skutek zamierzonej budowy stawacza min, 2-ch kontrtorpedowców i 3-ch łodzi podwodnych oraz rozbudowy brzozy wybrzeża morskiego.

Obszernie omawia dalej gen. Składkowski przygotowania fabryk i przetwórn do produkowania sprzętu wojskowego oraz uzupełnienie inicjatywy prywatnej przez stworzenie wojskowych wytwórni, oraz tzw. wojskowych zakładów przetwarzających.

Ministerstwo Spraw Wojskowych poza rozbudową przemysłu wojskowego starało się usilnie o zainteresowanie przemysłu prywatnego produkcją dla wojska. Powstały nowe zakłady, lub nowe działy w istniejących wytwórniach, przeznaczone do produkcji przedmiotu użytku wojskowego. — Zrozumienie wartości tych placówek dla państwa, gorliwość we współpracy z wojskiem nad doskonaleniem wyrobów, stawia naszą firmy prywatne, pracujące dla wojska, na poziomie od nich wymaganym. Typowym przykładem wpływa wojska na rozwój przemysłu prywatnego może być fakt zamierzonego uruchomienia w roku bieżącym po 18-letniej bezczynności „Zakładów Przemysłu Lniarskiego“ w Krośnie.

Obecnie chciałem zaznajomić Panów ze stanem przestępczości i nadużyć w armji. Prasa, szukając zawsze za pokarmem aktualnym i sensacyjnym, daje zbyt wiele miejsca na swych łamach sprawom kryminalnym, a więc i sprawom kryminalnym wojskowym, opatrząc odnośnie wiadomości soczystymi, często fantastycznymi tytułami. Dłuższe trwanie postępowania karnego, poszczególne stadja przewodu sądowego i tok instancji, dają częstokroć podstawę do kilkakrotnego powracania do tych samych spraw, do ich rozdymania w opinji publicznej ponad miarę rzeczywistości. Rzeczywistość jednak w świetle danych statystycznych nie przedstawia się najgorzej. Naczoł przestępczość w armji ma stałą tendencję zniżkową. Dla przykładu poduję, że wyroków skazujących w r. 1932 zapadło w wojskowych sądach 6.389, wobec 7.429 wyroków w r. 1931, że także ilość wyroków w sprawach oficerskich spadła z 257 w roku 1931 na 220 w r. 1932.

Wyszukanie i strona moralna wojska, znajdują się w rękach Pana Marszałka Piłsudskiego, co jest rekojmią walorów siły zbrojnej Państwa.

Popołudniowe swe przemówienie gen. Składkowski uzupełnił następująco: Szczęście jest jak kobieta. Trzeba jej ciągle nadskakiwać, inaczej uodzi się i odchodzi do innego, t. zn., że nie tylko trzeba mieć szczęście, ale trzeba umieć pracować, a generał Rayski pracuje gorliwie. O drogach oświadcza mowca, że jako szofer mający za sobą pół miliona km. wie, że lepiej jest mieć 40 km. w środku szosy, aniżeli 120 km. w rowie. Mówiąc o produkowaniu polskich Fiatów oświadcza, że to jest tylko początek. Można sobie wyobrazić, że przyjaciel jakiegoś bezdzietnego małżeństwa po 2 latach może się zaniepokoić i zapytać o dzieci, ale jeżeliby rzucił to pytanie w 6 miesięcy po ślubie, to byłoby ono zupełnie niestosowne (Oklaski). My dopiero zaczęliśmy fabrykację, a panowie pytacie, dlaczego nie dajemy samochodów. Bo nie możemy, bo dopiero jesteśmy po ślubie. Zabierzemy się do roboty i będą samochody.

P. Arciszewski: Za rok zobaczymy.
Gen. Składkowski: Za rok będzie dziecko.
Budżet przyjęto w drugim czytaniu bez zmian. Następne posiedzenie komisji w poniedziałek.

Hitlerowcy zmiążdżą monarchistów tak, jak marksistów...

Berlin, 25. 1. PAT. Akcja kół monarchistycznych w Niemczech wywołuje coraz ostrzejsze ataki ze strony przywódców partji narodowo-socjalistycznej. Na odbytem wczoraj zebraniu starej gwardji hitlerowskiej poszczególni mówcy występowali z ostrzeżeniem, że partja nie ścierpi dłużej kreciej roboty reakcjonistów i nie cofnie się przed najostrejszymi represjami w stosunku do winnych. Na zgromadzeniu w Magdeburgu zwrócił się namiestnik brandenburski Leppert pod adresem monarchistów z groźbą, że

stronictwo hitlerowskie zmiążdży ich podobnie, jak to uczyniło z marksistami i komunistami, jeśli tylko ośmięli się ruszyć palcem. Tylko ci mają prawo nazywać się prawdziwymi Niemcami, którzy bez zastrzeżeń podporządkowują się służbie w interesie całego narodu.

Berlin, 25. 1. PAT. Kanclerz Hitler przyjął dziś na audjencji biskupa Rzeszy Mullera i biskupów niemieckich kościołów ewangelickich.

Biblioteka „Nowego Dziennika“

Chcąc zlikwidować pozostałe resztki nakładu, sprzedajemy naszym Czytelnikom następujące nasze wydawnictwa po znacznie niższej cenie:

OSIAS THON: Essays zur zionistischen Ideologie

Tom świetnych rozpraw naukowych pisał Dra Thona, poświęconych podstawom i zagadnieniom żydowskiego ruchu odrodzeniowego i kultury żydowskiej. Fundamentalne dzieło literatury sjonistycznej! — 333 stron. — Luksusowe wydanie. Cena księgarska 20 Zł. Dla naszych Czytelników tylko **7 zł**

Dokumenty polityki sjonistycznej

Jedynne wydawnictwo w języku polskim, obejmujące wszystkie akty polityczne, odnoszące się do sjonizmu i Palestyny, a więc: deklarację Balfoura, tekst mandatu palestyńskiego, Białą Księgę, oświadczenie Agencji Żydowskiej, list Mac Donalda do prof. Weizmanna i t. d. Niezbędne źródło do zrozumienia polityki Żydowskiej Siedziby Narodowej. Cena księg. Zł. 1.20. Dla naszych Czytelników **50gr**

WILHELM BERKELHAMMER: My i narody świata

Odczyt. — Problem historjografii żydostwa, obecnie aktualniejszy niż kiedykolwiek **30 gr**

JOZEF DIAMENT: W ślepej uliczce

Agonja gospodarcza żydostwa polskiego. — Jedyne źródło do poznania sytuacji ekonomicznej Żydów polskich. Autor w sposób obiektywny i rzeczowy przy pomocy całego dostępnego materiału statystycznego zobrazował ruinę gospodarczą żydostwa polskiego, o której wiele się pisze i mówi, ale która w tej publikacji poraz pierwszy ujęta została syntetycznie w sposób publicystyczno-naukowy, jasno, prosto i w pełnym całości. Cena księgarska zł. 1.20. Dla naszych Czytelników **50gr**

Do nabycia w Administracji „Nowego Dziennika“, Kraków, Orzeszkowej 7. Tel. 102-79. Konto P. K. O. 400.630.

Na przesyłkę pocztową dołączyć należy ad 1) Zł 1.20, ad 2—4) 0.10

Chcesz mieć najlepsze książki
Chcesz czytać ostatnie nowości
Chcesz wiedzieć, co się dzieje na świecie

zapisz się do

BIBLIOTEKI WSPÓŁCZESNEJ

GIZELI KANFEROWEJ

KRAKOW SEBASTJANA L. 23 (RÓG DIETLOWSKIEJ)

Abonament miesięczny tylko Zł 1.50

Atelier gorseciarskie

poleca modele wiedeńskie. Ceny najniższe.

Zofia Klang, Koletek 3
Telefon 162-18.

ETYKIETY FIRMOWE

jedwabne, półjedwabne oraz bawełniane dla fabryk: konfekcyj, bielizny, obuwia, salonów modniarskich, krawieckich i t. p.

poleca: B. Ohrenstein, Kraków XXII, Kalwaryjska 79

Tanie kursa szybkiego, smacznego, pożywnego i oszczędnego gotowania

dla studentek i pań, pracujących poza domem. — Przyrządzenie obiadu z 3 dań w 30—60 minut. — Ceny specjalnie niższe. — Wpisy i informacje w kancelarii szkoły „Ognisko Pracy“, Kraków, ul. Stolarska 15, I. piętro, między godz. 11—1. Telefon 158-21.

Naprawa maszyn biurowych

wszelkich systemów czyszczenie, konserwacje. Zakład mechaniczny

EDWARD ABSLER, Kraków, Gertrudy 12. Telefon 109-05

Kurs modnego kroju sukien i okryć damskich

otwiera szkoła zawodowa dla dziewcząt żyd. „Ognisko Pracy“ w Krakowie, ul. Stolarska 15, I. piętro. Wpisy i informacje w kancelarii szkoły codziennie, z wyjątkiem sobót, od godz. 11—1. Tel. 158-21. Wyłącznie dla osób fachowych i zaawansowanych w szyciu.

POSAD POSZUKUJA

UCIEKINIER z Nisawiec, który przez szereg lat zastępował pierwszorzędną firmę z branży przyborów do pisania, zastępuje zastępstwa, ewentualnie wstąpi jako spółnik do solidnego przedsiębiorstwa — jakiegokolwiek branży, z kapitałem około 6.000 Zł. Łaskawe zgłoszenia pod „Sumienny“ do Adm. „N. Dziennika“. 3383bp

FOTOGRAF. Samodzielny retuszer operator laborant, z długoletnią praktyką zagraniczną — poszukuje pracy. Łaskawe zgłoszenia pod „K. D.“ do Adm. „N. Dziennika“. 1232x

DWIE panienki, sieroty, poszukują jakiegokolwiek posady. Zgłoszenia: Gelbacha, Kraków, ul. Józefa 27. 3373bp

ZARAZ do wynajęcia pokój ładny, z utrzymaniem lub bez dla pań lub panów: ul. Dietla 111, I. piętro, m. 7.

LOKALE

3 POKOJOWE mieszkanie, odnowione, wynajmę: Ozapaki 1. Władomóć: Telefon 146-29. 4748kr

RUŻNE

NIE WIE, CO NUDA — kto abonuje książki w „ALFIE“ Wypożyczalni, Jagiellońska 8, narożnik Szewskiej. Najbogatszy wybór nowości powieściowych. 4752kr

OGŁOSZENIE. II Walne Zgromadzenie Spółdzielni „Centrokafel“ odbędzie się dnia 4 lutego 1934, o godzinie 3-ciej po południu, w lokalu własnym przy ul. Bandrowskiego 6, zaś w razie braku kompletu o godz. 8:30 — bez względu na ilość członków, z następującym porządkiem dziennym: 1) Likwidacja.

SMACZNE obiady po niższej cenie wydaje się: ul. Dietla 111, m. 7

POKÓJ — niekrepujące wejście — do wynajęcia: Berka Joselewicza 19/6. 8888x

WYROBY TAPICERSKIE
kupujcie wprost w wytwórni
H. GOLDSCHMIDT
STAROWIŚLNA 33
6 poduszek od 28 zł
otomany : 18 : U waga
tapczany : 65 : U adres

„FEMINA“ Kraków, ul. Kazimierza Wielkiego L. 98, m. 1 — (tramwaj 2-ka) wykonuje jako specjalność czapeczki dziecięce oraz swetry, rękawiczki, szale dla sportu, według najnowszych żądań. Haft ręczny i maszynowy. Życie bielizny, pyjam, biustników i t. p. — Lekcje trykotarstwa ręcznego i tkanin. 2220x

מורה (1) ספר שירי השירים יצא לאור עוד לפני מלחמת התבל) חזיון בארבע מערכות בו מביאר דימב כל ספר שירי השירים משלו ומליצתו כל מקראותיו ומלותיו מחיו עם המשלה 5:50 ומחיו לארץ 5:25 (2) ספר חוות קשה. הספר הזה יכול שירים נפלאים על המאורעות האיומים אשר עברו על אחיבי בארצנו בעת האחרונה בלשון צח ומרץ. 2:10 המחיר עם המשלה 2:20 למטה אל המחבר ברוב שני הספרים האלה.

M. D. Księski, Kraków ulica Kalwaryjska 14

Modele wiedeńskie w gorsetach i napierśnikach po cenach niskich poleca N. ZIMETOWA, STRADOM 27

5 GROSZY
do puszek
BOZIENNE PRZYNAJMNIJ
ŻYDOWSKIEGO FUNDUSZU NARODOWEGO

PRENUMERATA: w Krakowie i na prow. miesięcznie Zł. 6.00, kwartal. Zł. 18.00
w Krakowie z odnośn. do domu „ „ 6.20 „ „ 19.00
Na prowincji z przesyłką pocztową „ „ 6.60 „ „ 19.30
Zagranicą z przesyłką pocztową „ „ 10.00 „ „ 30.00
„NOWY DZIENNIK“ wychodzi codziennie, także w poniedziałki i dni podwią!

OGŁOSZENIA. Podstawą obliczeń jest 1 milimetr w jednym łamie — Strona w tekście i nadesłaniem na 3 łamy 90 74 milimetr. — Stroa za tekstem 6 łamów po 37 milimetr. — Najmniejsze ogłoszenia drobne liczymy za 10 słów CENY w złotych: 1 strona 1.25. — Tekst 1. — Nadesłane 0.75. — Za tekstem 0.25. — Drobne od słowa 0.20. Dla poszukujących pracy 0.10 — Gratulacje 1.50. — Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.